

ملا جمال رنجی

شیخ صنعان

و

تربساقیزی

به کوشش

فیروزرفاهی علمداری

جمال رنجی

شیخ صنعان 9

ترسا قیزی

بر اساس نسخه دستنویس
مؤسسه نسخ خطی آکادمی علوم
جمهوری آذربایجان

به کوشش

فیروز رفاهی علمداری

فیروزان

سرشناسه	: رنجی، جمال، قرن ۹ هجری
عنوان و نام پدیدآور	: شیخ صنعان و ترسا قیزی بر اساس نسخه دستنویس موسسه نسخ خطی آکادمی علوم جمهوری آذربایجان/جمال رنجی؛ فیروز رفاهی علمداری
مشخصات نشر	: تهران: فیروزان؛ ۱۳۹۰
مشخصات ظاهری	: ۱۲۰ صفحه
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۹۰۶۱۶-۴-۸
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: شعر ترکی- ایران- قرن ۹-۱۰ هجری
رده بندی گنجره	: PL ۳۱۴ / ۸۷۴ ر ش ۹ ۱۳۹۰
رده بندی دیویی	: ۸۹۴/۳۶۱۱
شماره کتابشناسی ملی	: ۲۳۶۳۷۶۶

انتشارات فیروزان

تهران : خیابان آفریقا ، برج پم ، تلفن ۲۲۷۴۵۶۷۰
عنوان : شیخ صنعان و ترسا قیزی (مثنوی شیخ صنعان و دختر ترسا)
به کوشش : فیروز رفاهی علمداری
حروفچینی و صفحه بندی: فیروزان
ناشر: نشر فیروزان
نوبت چاپ: چاپ اول
تیراژ: ۱۲۰۰
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۰۶۱۶-۴-۸

آدرس الکترونیک Firuzalmdarli@gmail.com

حق چاپ محفوظ است

ايچىندكىلر

۱- اۇن سۆز / ۵

رنجى شىيرىنىن اۋزىلىگلىرى

رنجى شىيرىنىن لىنگىزىك اۋزىلىگلىرى

اۋزىلىگلىرى يازىلىش اۋزىلىگلىرى

رنجى شىيرىنىن مورفولوژىك-قورولوش اۋزىلىگلىرى

۲- شىخ صنعان مثنوىسى و اوخونوشو / ۲۳

۳- اسكى سۆزلرىن معناسى / ۷۳

۴- اۋزىلىگلىرى فوتوصورتى / ۸۳

۵- پىشگفتار به زبان تركى / ۱۱۶

۶- پىشگفتار به زبان انگلىسى / ۱۱۷

اُون سۆز

ویژگی اشعار رنجی

ملاجمال رنجی یکی از شعرای بنام قرن ۱۰-۹ هجری آذربایجان بشمار میرود. زندگی و احوالات این شاعر در تتبعات ادبی ایران در بوته فراموشی قرار گرفته است. در هیچ یک از کتب تاریخ ادبیات منتشره در ایران درمورد این شاعر مطلبی نوشته نشده است. از طرف دیگر خلاقیت و زندگی وی نیز توسط شرق شناسان مورد بررسی واقع نشده است. متأسفانه در هیچیک از تذکره های منتشره، در مورد زندگی رنجی اطلاعاتی ثبت نشده است تا در دسترس خوانندگان قرار گیرد. بهمین جهت نشر و تحقیق در مورد زبان و اسلوب جمال رنجی از نظر فراگیری تاریخ ادبیات آذربایجان و تاریخ زبان ادبی آن دارای اهمیت بسزایی میباشد.

رنجی علاوه بر نوشتن منظومه «شیخ صنعان» دارای اشعاری دیگری و از جمله یک بحرطویل، چندین غزل، مناظره عقل و عشق، کله نامه وسایر است که در جنگهای مختلف درج شده است.

برای نخستین بار شامل جمشیدوف در سال ۱۹۸۳ منظومه «شیخ صنعان» را در دفتر سوم نسخ خطی آکادمی علوم وقت جمهوری آذربایجان معرفی کرده است. بر اساس اطلاعات منتشره توسط زبانشناس و ادبیات شناس نامی جمهوری آذربایجان یگانه نسخه خطی منظومه «شیخ صنعان» در موسسه نسخ دستنویس آکادمی علوم جمهوری آذربایجان نگهداری میشود.

از دوره قره قوینلوها و آق قویونلوها توجه به شعر و شاعری تقویت شد. حاکمان آن دوران که خود دستی بر آتش داشتند به نویسندگان، شعرا و فرهنگ

کوشان توجه خاصی نشان دادند. سلطان یعقوب قره قویونلو، میرزا جهانشاه قره قویونلو دومین سلطان سلسله قراقوینلوها خود به فارسی و ترکی صاحب دیوان بود و پسرش پیربداق همگی ذوق شعر داشتند و دستی به قلم. محمد امانی که در امر حکومت بود صاحب دیوان اشعار ترکی است. قاضی برهان الدین که سلطان بود دیوان اشعاری دارد. و این امر به دوره صفویان نیز کشیده شده. شاه اسماعیل صفوی دیوان اشعار به ترکی و فارسی به یادگار گذاشته است. در هیچ دوره ای قرب شاعران به اندازه دوران شاه اسماعیل نبود.

در همین دوره توجه شاعران و ادیبان آذربایجان به آثار عطار نیشابوری معطوف شده و بیشتر آثار وی به صورت ترجمه و یا اقتباس به ترکی آذری برگردانده شد. ترجمه ها عمدتاً به صورت آزاد انجام میگرفت. همین امر از یکطرف در تقویت بنیانهای ترجمه به زبان ترکی آذری تاثیر میگذاشت و از طرف دیگر مضامین و موضوعات جدید را به صحنه ادبی آذربایجان وارد میکرد. ترجمه های این دوران در تثبیت زبان ادبی ترکی آذری نیز نقش مهمی را ایفا میکردند. زبان ادبی ترکی آذری تا اواسط قرون میانه بیشتر از اسلوب کلاسیک و خلاقیت شفاهی سیراب میشد و پیدایی آثار ترجمه حیطه منابع زبان ادبی را گسترش میداد. ترجمه های این دوران از لحاظ مضمون نیز متنوع بودند. ترجمه «منطق الطیر» عطار توسط شیخ احمد گلشهری، «اسرارنامه» عطار توسط احمدی تبریزی، در کنار «شهدانامه» که شرح زندگانی معصومین است صفحات جدیدی را در زبان ادبی ترکی آذربایجانی گشود.

ملاجمال رنجی نیز از جمله شعرائی بود که به جستجو در روشهای جدید با مضامین شناخته شده علاقمند بود. از فحوای اشعار مختصر وی در داستان شیخ صنعان معلوم میشود که رنجی دستی در قلم داشته و پیشتر نیز اشعاری سروده است:

سویلردم /وزوم بعضی/ اشعار اولماز /ولور هرزه-هرزه گفتار

متاسفانه دیوان اشعار وی تاکنون به دست نیامده است، و یقیناً این اشعار در گوشه ی انبار و مخازن نسخ منتظر کاشفین خود است.

رنجی در نوشتن داستان شیخ صنعان چنان تبحری را در زبان خود بروز داده است که میتواند مورد رشک خود عطار نیز واقع شود. وی در سبب نظم اثر مینویسد :

الجا ایله ایتدی بعضی یاران سویله بیزه شعر شیخ صنعان^۱

درخواست دوستان و یاران رنجی از وی برای سرودن منظومه شیخ صنعان از یکسو گویای شهرت و آوازه وی برای شاعری در بین دوستان ادب بوده و از طرف دیگر یقین به تبحر او برای نظم چنین داستان ظریفی میباشد. رنجی خواهش دوستان را می پذیرد و خود نیز دلیل دیگری برای کارش ابراز میکند:

گوردم که عجمده نظم تکرار اتراکده یوق ولی بو گفتار
ترک ایله دیمک اراده قلدوم بر نیچه یرین زیاده قلدوم
اشعار ایله ویردوم آنکا زینت بزم اهلنه اندن اوله نشأت
درج ایله دیدوم سوزمنی کوتاه انجق دیم استعین بالله

بر اساس گفته رنجی کار وی اولین تجربه در مورد نوشتن عشق شیخ صنعان به زبان ترکی میباشد و بیان اینکه این کار مکرر در میان عجم انجام شده دلیلی بر اطلاعات وی و شاید مطالعه آن آثار است ، زیرا میگوید که من در سروده خود اضافاتی را بر داستان آورده و با سایر اشعار آنرا زینت دادم تا باعث فرح و شادی اهل شعر و بزم باشد.

داستان با ستایش پرودگار و حمد و ثنا آغاز میشود. در پی آن از کرامات اختر هدایت سخن به میان میاورد. در دنباله آن فرارسیدن بهار و گل باران شدن دشت و چمن را میسراید و در چنین حال و هوایی است که دوستان از وی خواهان شرح داستان شیخ به شعر ترکی میشوند. رنجی در میانه شرح داستان شیخ شش غزل را زینت بخش آن کرده است که کاری است نو. این شیوه نو منظومه سرایی در میان متاخرین نیز لطافت و تازگی خود را حفظ میکند. در

^۱. برخی از دوستان از من درخواست کردند که داستان شیخ صنعان را به نظم کشم.

واقع این روش کاری برگرفته از روایت داستان توسط عاشق های نوازنده بوده است که ضمن شرح داستانهای عشقی، حماسی و دراماتیک گذشتگان در هر جا که حس میکردند شنوندگان ممکن است دچار خستگی شوند دست به ساز برده بنا به احوال جمع نغمه میسرایند تا خستگی از جسم شنوندگان خارج شود و ماندگاری و تاثیر مطالب نیز بیشتر شود. حتی در جایی راوی ضمن شرح داستان میگوید حالا ببینیم یاران شیخ چه میکنند. و این دقیقا طرز روایت آشیقی میباشد. رنجی نیز زمانیکه حس میکند خواننده منظومه ممکن است دچار اندوه شود به غزل روی می آورد. مضمون غزلهای میان داستان مهیج، فرح انگیز و ریتمیک هستند:

قیلیدی ترسا ای خوشا بر دلبر ترسا بنی

صبرمی آلدی المدن ایلدی رسوا بنی

بوی مشکین کاکلی بوینمغه ذی النار اولدی

برسیه آینه سالدی زلف کافرسا منی

دینمنی بر نوع المدن آلدی اول ترسا بیچه

گورسه هر کافر مسلمانم دیمز اصلا منی

عشق سوداسنده بر سودا ولی سود ایلدم

جمله سودامنی حسادت قلدی دل سودا بنی

مهر ایله صالدی مگر اول شه بو رسوایه نظر

اول جهتدن قیلیدی بویله مست و ناپروا منی

عقل و دین و دل خانی ادراک و فضل صبر اوکوش

قامودن قلدی بری اول شوخ بی همتا منی

بولسه ممکن رنجیا یاری بلونک وصل حبیب

کیم یخارلا بلمشم بو کفر ایله فردا منی

زبان اشعار رنجی از دو سطح متفاوت برخوردار است که ناشی از موقعیت اجتماعی وی میباشد. او با استفاده از واژه های رایج در ادبیات پارسی و عربی از

یکسو از زبان فاخر ویژه طبقات بالاتر جامعه استفاده میکند تا کارش نزد آنان مورد قبول قرار گیرد. از جانب دیگر از زبان رایج ترکی تا عموم نیز بتوانند از این اثر استفاده بلیغ برند. خصوصا زبان مورد استفاده در غزل ها با زبان رایج ترکی همسویی بیشتری دارد.

رنجی در برخی از اشعار خود از ترکیبات و تعبیرات زیبا چنان استفاده ماهرانه کرده است که خواننده فکر میکند اینها از ضرب المثلها هستند و بسیار رایج میباشند:

وار ایدی قدرده بویله یازو یازونی بوزارمی زور بازو

در اشعار فوق «یازونی بوزارمی زور بازو» در حد ضرب المثل میباشد. استفاده از زبان مردمی تنها مختص به رنجی نمیشد ، این فرم وجه قالب اشعار قرن ۱۰-۹ هجری است. همین امر موجب میشود که شعر از زیر بار فشار امیرعلیشیرنواپی خلاصی یابد. استفاده بسیار اندک از مختصات زبان جغتایی زبان اشعار رنجی را به زبان رایج مردم نزدیکتر و اشعار او را مقبولتر میکند. اسلوب و قالب برخی از اشعار وی نشان میدهند که رنجی تحت تاثیر اشعار عمادالدین نسیمی بوده است.

نسیمی گوید:

دریای محیط جوشه گلدی کون ایله مکان خروشه گلدی

رنجی میگوید:

بر نیچه زماندن هوشه گلدی جانی بدنینده جوشه گلدی

اصولا فلسفه پشت پازدن به مال و منال دنیا و شوریدگی به محبوب جوهر تمامی اشعار نسیمی است که در داستان «شیخ صنعان» در جای جای آن تبلور این افکار موج میزند. اوج این شوریدگی دست شستن دختر ترسا از ثروت و مکت و قدرت دنیوی و جستجوی شیخ صنعان برای پیوستن به معبود میباشد. وقتی دیگران تلاش میکنند او را از این راه دور کنند ، میگوید:

دیرلر مرشدم اول پیر مغان ایدی همین

پیر صنعانه اویوب همدم فرقان اولورم

نیچه یل کزدم / یسه / اورنده خنزیر صیفت

ترک / ایدوب / ایمدی بو حیوانلغی / انسان / اولورم

اشعار رنجی نشان میدهد که وی به سنت تاریخی زبان ادبی ترکی آذربایجانی پایبند بوده و در آن از توانمندیهای متقدمین خود بخوبی بهره برده است. استفاده بجا از کلمات، ترکیبات و اصطلاحات رایج در کنار نوآوریهای وی فراوان میباشد. رنجی در اشعار خود از ترکیبات ناب و زیبا نویی مثل «طعم اجل را چشیدن»، «مسکن گرفتن»، «به خود آمدن»، «هوای رسیدن به معبود»، «ازپای انداختن»، «پرنده صبر را به پرواز درآوردن» استفاده کرده، که مختص سبک و اسلوب او میباشد و در اشعار متقدمان وی به این اصطلاحات برنمی خوریم:

قیز قالدی همین یرنده باقی

باباسی دادوب اجل مذاقی

اول کوشکه کلوب دتردی بنیاد

ایام بهارده اول پریزاد

اوز حالینا گل جهان باق پیر

یتمز می بو خواب غفلت ای پیر

جان چخمغه گلدی خوش و ناخوش

عشقنک منکا ایله اوردی آتش

بر نیچه زمان ایراقه صالدی

اوردی حق آنی ایباغه صالدی

صالمشدی هوایه صبر قوشی

آلمشدی قرار و عقل و هوشی

در اشعار وی از تشبیه به عنوان ابزاری برای بیان تالمت درونی استفاده شده است. در اشعار زیر صورت کبی، گوزم چراغی و شکر لب مثالی بر این مدعاست.

صورت کبی قالدی باقه حیران

چون صوت سوزین اشتدی صنعان

گل منکا بو سوزلر دینه داغی

صنعان دیدی ای گوزم چراغی

آلوردی نباتی مصر مکسب

گفتاره گلنده اول شکرلب

وی بخوبی از عهده استفاده از تمام امکانات زبان مادریش برآمده و امکانات دستوری و ساختاری زبان را برای بیان سلیس زبان ادبی بکار برده است.

رنجی گاه چنان در بحر زیبایی آهنگ زبان غوطه ور میشود که وسیله را قربانی هدف میکند و قانون هماهنگی اصوات را فدای زبان بدیعی خود میکند.

می/یچمک و خاچه سجده قلمک ذی النار بلنده دیره وارمک

مقصود نه/ایسه بیلیمک/اولمز ناحق یره زجر قلماک الماز

در اشعار فوق قلمک و وارمک (شکل درست آن قلماق و وارماق است) و بیلیمک و قلماک تابع هماهنگی اصوات نشده است و برای ایجاد آلیتراسیون چشمی بدین صورت آمده است.

رنجی از تکرار بعنوان روشی برای بیان بهره میبرد و در این فن به استادی قابلیت خود را بروز میدهد.

نی قیز که بلکه نسل عیسی ترسا ولی کور که نیجه ترسا

بر قلدی بلند و قامتی خوب محبوب ولی که نیجه محبوب

ترسا بیچه دیمه بلکه حوری حوری ولی کور که نیجه حوری

همانطوریکه ملاحظه میشود استفاده از «ولی که»، «حوری»، «ترسا»، «محبوب» در ابیات، زیبایی طرزبیان را چند برابر کرده است.

از آنجاییکه داستان عشق «شیخ صنعان» ساخته رنجی نیست و اقتباس از حکایت شیخ عطار است رنجی بصورت سوم شخص داستان را بیان میکند و در جای جای منظومه حضور سوم شخص یعنی عطار را با کلمات پیراوستاد، پیرمغان، دیرینه پیر، افسانه نما و داننده پیر بیان میکند که نشاندهنده احترام عمیق وی به عطار به عنوان اوستاد خود میباشد:

پیمانه دهر پیر/اوستاد قلمش بو حکایه بویله بنیاد

و یا

اول پیرمغان قصه پرداز بو قصه نی بویله قیلدی آغاز

و یا

دیرینه پیر نظم پیما بو قصه نی بویله قیلدی انشا

و یا

افسانه نمای قصه پرداز بو قصه نی بویله ویردی پرواز

و یا

داننده پیر مغز و گفتار قلدی بو حکایه بویله اظهار

ملاجمال رنجی داستان شیخ صنعان را با آب و تاب و شاخ و برگ بیشتری شرح میدهد. خود وی مینویسد که من مطالبی را بر داستان افزودم تا داستان جذابتر و فرح انگیزتر جلوه کند. برای مشاهده زیبایی بیان وی جا دارد صحنه دیدار شیخ و دختر ترسا را بطور مقایسه از زبان عطار و رنجی بسنجیم تا تبحر وی برای ما روشنتر شود.

عطار میگوید^۱:

دختر ترسا چو برقع برگرفت	بند بند شیخ آتش در گرفت
چون نمود از زیر برقع روی خویش	بست صد زنارش از یک موی خویش
گرچه شیخ آنجا نظر در پیش کرد	عشق آن بت روی کار خویش کرد
شد بکل از دست و در پای اوفتاد	جای آتش بود و بر جای اوفتاد
هرچه بودش سر بسر نابود شد	ز آتش سودا دلش چون خون شد

و رنجی میگوید:

چون گلدی یتشدی شیخ صنعان	نظاریه آچدی چشم گریان
بی واسطه گوردی روی ماهی	عیقوقه یتوردی دود و آهی
بر گورمک ایله قراری گیتدی	بیپهوش اولوب اختیاری گیتدی
قالمادی تننده تاب و طاقت	الدن قمو گیتدی استطاعت

ویژگیهای لغوی اشعار رنجی

رنجی در مثنوی «شیخ صنعان» از تواناییهای ادبیات کلاسیک و اشعار متقدم خود و منجمله از اشعار عمادالدین نسیمی، محمد فضولی، میرزا جهانشاه حقیقی و شاه اسماعیل خطایی بخوبی بهره برده است. تک-تک واژه هایی که در مثنوی آمده است را میتوان در اشعار سایر شعرای متقدم ملاحظه کرد. بعلاوه استفاده از زبان روزمره ترکی نیز از دیگر خصوصیت زبان اشعار وی است. رنجی در عین حال به ابداع واژه های نو نیز روی آورده است و برای اینکار از روش

^۱. شیخ صنعان، باهتام دکتر سیدصادق گوهرین، امیرکبیر، تهران، ۱۳۶۳، ص. ۱۶.

جاری در افزودن واژگان زبان که همانا ترکیب کلمات و ساخت مفاهیم جدید است بهره برده است.

واژگان مورد استفاده در مثنوی رنجی سه گونه هستند:

اول واژه های رایج زبان ترکی. واژه های رایج در زبان ترکی امروز نیز مورد استفاده کاربران میباشند و تغییری در مفهوم و شکل آنها بوجود نیامده است. اصطلاحات و ترکیباتی مانند گوزیندن آختدی قانلو یاشین ، جگری کباب اولدی، ایاغنه دوشدی ، آتش اوردی، جوشه گلدی جانم، شیطان منی گور نه حاله سالمش ، حاله گلدی ، باشینه دوکوب ، یوز ویرمه بو حاله ، ایش بویله گتیردی ، اوزباشینه جاکم اولدی ، بر گورمک ایله قراری گیتدی ، آپاری بو سوز پیرین قرارین ، گفتاره گتوردی ، اولمادی سنکا چار و تدبیر به همان شکل که چندین قرن پیش بکار میرفتند ، امروزه فعال هستند .

دوم واژه های دخیل. واژه های دخیل فارسی و عربی رایج در قرن ۱۰-۹ هجری که در مثنوی استفاده شده اند، برخی از آنها هنوز هم فعال هستند و جزو فرهنگ واژگان زبان ترکی تلقی میشوند. برخی از این کلمات امروزه غیرفعال هستند. واژه های غیرفعال دخیل عمداً کلمات مورد استفاده در زبان ادبی مکتوب قرون میانه بوده و توسط گروه خاصی از جامعه مورد استفاده بوده اند. کلماتی مانند اجتكاف، خنزیر ، مستعیر، الیق ، اجتناس ، مضطر ، مستقم ، مستظهر ، هالک ، مضطرب ، اشتجاعت ، اخیار ، مشغل ، الجا ، توقیع ، استطاعت ، احباب ، مجتنب ، مکسب ، عیقوق ، مرکب ، واثق ، توابع ، لوامع ، ورع و ترکیباتی مانند کافی فقر ، کهف مظلوم ، اجاب ایجاد ، صلاى عام ، شهی لطافت ، ناصرمعین ، قرص گردون که در مثنوی استفاده شده اند در زبان ادبی معاصر متروکه تلقی میشوند.

گروه سوم واژه های منسوخ. واژه هایی که در زبان ادبی معاصر ترکی آذربایجانی منسوخ هستند و جای خود را به واژه های دیگر داده اند. کلماتی مانند تلبه (مست) ، قاتی (محکم) ، دوش (خواب) ، کرو (بعد از) ، اوکوش (بسیار) ، دون (شب)، اشیک (در منزل)، نسنه (اشیا) ، سایرو (بیمار) ، اون (صدا) ، یازو (صحرا)

، قچ (چند) ، سوکدی (ناسزا گفت) ، دشره (بیرون) ، بویروغ (فرمان، امر) ، تنکرسنه (به خدایش) دیگر در زبان ادبی بکار نمیروند و کلماتی مانند قامو (همگی)، قانده (کجا) ، قانی (کو)، یلدوز (ستاره) ، یل (سال) ، چوق (بسیار)، یاقدی (آتش گرفت)، یوق (نه) ، مونجه (اینقدر) ، بن (من) ، کوی (روستا) ، دتدی (گرفت) ، بولار(اینها)، اول (او) ، آنکا (به او) ، آرق (جوی) ، کبی (مانند) ، داخی (دیگر) به شکل و صورت دیگری مورد استفاده هستند.

ویژگیهای املائی نسخه دستنویس

متاسفانه نام کاتب دستنویس مشخص نیست. دستنویس دارای ویژگی نوشتاری زیر است.

- پاره ای از کلمات دخیل فارسی و عربی براساس آوای گفتاری آن قید شده است مثل : دیماعمی (دماغ)، توجار (تجار) ، جیگری (جگر)، خورده جه (خرد)، عدل گوستر(گستر) ، فیغان (فغان)، بستان (بوستان) ، رایس (رئیس)، بیرهنه (برهنه).

- برای نوشتن «گ» و «ک» از یک اشاره «ک» استفاده شده است.
- برای نشان دادن صوت سبتر «س» در واژه های ترکی طبق عرف از حرف «ص» استفاده شده است. مانند صنکره ، صاغ ، صول.

- برای نشان دادن «ن» غنه از اشاره «نک» استفاده شده است.
- املائی چندین واژه چندگونه است. مثل ناقوص//ناقوس، ساقی//ساغی، کلیسا//جلیسا

- در ابتدای برخی کلمات ترکی «ی» ضبط شده است مثل: یلدوز (اولدوز معاصر) ، یوزینه (اوزونه معاصر به معنای رودررو)
- املائی چند کلمه نادرست است که ممکن است اشتباه کاتب باشد مانند عبس (عبث) ، زره (ذره) ، فریاد پزیر (پذیر) ،

- صدای «ی» معاصر میان دو حرف صدادار به شکل «ک» نوشته شده است که در آن زمان «گ» تلفظ میشده است مثل: سوکمک (söymək) ، سوکدی (söydi) ، اکلنمیه (əklənməyə) ، دکل (dəyil) ، دوکوب (döyüb) - کلمات مرکب به صورت جدا نوشته شده اند.

- پسوندهای زبان ترکی در اکثر موارد به بن واژه می چسبند و در موارد اندکی که حالت استثنا را دارد پسوندها جدا نوشته شده اند. بیشتر اینگونه کلمات دخیل هستند. مثل خام لوق ، منسوخ لغین ، غره لوق ، یکرنگ لکه.

- املای پاره ای از کلمات ترکی دوشکل است مثل اولمز//ولماز ، قیلدی//قلدی ، قامو//قمو ، داخی//داحی ، بیلہ//بله که از خصوصیات نوشتاری و ادبی قرون میانه منتهی به قرن دهم هجری است.

ویژگیهای مورفولوژی-ساختاری اشعار رنجی

نکته قابل توجه در اشعار راجی اینست که در اشعار وی خصوصیت ساختاری قرن شانزدهم میلادی رو به کاهش یافته و برخی ویژه گیها مثل استفاده از عنصر «ز» برای ضمیر اول شخص جمع و استفاده از ضمیر انعکاسی «کندو» حالتی نادر و استثناء را دارد و از طرف دیگر ویژه گیهای ساختاری زبان ادبی قرن ۱۷-۱۸ میلادی وجه قالب را پیدا میکند. شعرای ترکی نوپس آذربایجانی قرن ۹-۸ هجری به شدت تحت تاثیر شاعر سترگ ازبک امیرعلیشیرنویسی بوده و حالتی دستوری ویژه زبان ازبکی میانه یا زبان ادبی جغتایی را که در آن زمان زبان ادبی رایج آسیای میانه بود را در اشعار خود استفاده میکردند. این حالتها در زبان های رایج روزمره بهیچوجه مورد استفاده نبود و تنها در زبان ادبی نوشتاری بکار میرفت. برخی از خصوصیات مورفولوژی اشعار رنجی به شرح زیر خلاصه میشود:

۱-با توجه به خصوصیات لهجه ای قرن ۱۰-۹ در پسوند کلمات آهنگ لبی وجه قالب را دارد. این خصوصیت دو حالت را نشان میدهد؛ اولاً در آن سالها زبان

ادبی تحت تاثیر قوی لهجه قالب که همانا لهجه تبریز است بوده است ، و در این لهجه آهنگ لبی پرکارتر است مثل: کتوردی (gətürdi)، ایتدوم (etdüm)، کیدورمش (gidürmiş)، قلوب (qılub)، قلدوم (qıldum)، ویردوم (verdüm)، دیدوم (dedüm)، ایدوم (edüm)، ایلمدوک (eylämädün)، ایدور (edür)، بلورسن (bilürsən)، دکوشدی (dəgüşdi)، دکلدور (dəgüldür)، قالوب (qalub)، مرادنکوز (muradunuz)، ندور (nədur)، دوم اینکه ویژه گیهای لهجه غربی ترکی اذری شامل بخشهای شماخی و باکو را نیز در خود منعکس میکند.

۲- در برخی واژه ها در حالت مفعولی قبل از پسوند حالت مفعولی عنصر «ن» در واژه های مختوم به بیصدا افزوده میشود. مثل

خورشید خورشید ضیانی ویردی آیه ویردی آیه

اورادنی ویردی آلدی ناقوس

خنزیرنی یار و بانی محرم

اسلامنی قیلدی کفره تبدیل

۳- افزوده شدن عنصر «ن» را در واژه هاییکه در حالت منسوبیت در جایگاه مفعول قرار میگیرند و مختوم به حرف بیصدا هستند نیز مشاهده میشود. مثل :

دینمنی هبا کونم پریشان

کردگارمنی پرست ایلمشم مونجه زمان

صوتمنی بلند آوازه ایله ایله

دینمنی بر نوع المدن آلدی اول ترسا بیچه

جمله سودامنی حسادت قلدی دل سودا بنی

درج ایله دیدوم سوزمنی کوتاه

۴- در حالت مفعولی (یؤنلوک حال) که استقامت و سمت را نشان میدهد تاثیرات زبان جغتایی مشاهده میشود. این پسوند در زبانهای ترکی اویغوری، قپچاقی و جغتایی استفاده میشود و در ادبیات ترکی آذری پس از آفرینشهای

علیشیرنویایی و در اثر تاثیر قوی وی در زبان ادبی رایج شد. در محاورات روزمره رایج نبوده است. در این واژه ها «غا»؛ «غ» به جای «آ»، «ه» بکار رفته است. مثل :

بوی مشکین کاکلی بوینمغه ذی النار اولدی

برسیه آینه سالدی زلف کافر سا منی

مهرمغه گرگ یوک ایله آلتون اسباب و متاع و در و مکنون

شیطاننه اویوب بو کویه گلکم الرغه اوزین فسانه قیلماق

۵- استفاده از پسوند «یز» و «سیز» برای نشان دادن دوم شخص جمع که در زبان ادبی معاصر «سینیز» میباشد.

تقدیر..... بلمش سیز جانلری غمده قلمکز ریش

دیرسیز که زیاده دور بلاغت ادراکله عقل و فهم و رایت

کیم سیز دیدی سویله آدنکوز نه کیم مونده سیزک مرادنکوز نه

ای نفسه غرور ایدن ندیرسیز احوال زمانتدن خبرسیز

۶- برای ضمیر اول شخص علاوه بر «من» از شکل «بن» نیز بصورت موازی استفاده شده است. این حالت تا سده گذشته تنها در زبان ادبی مورد استفاده بوده است. در منظومه رنجی ۲ بار «بن»، ۶ بار «بنی» و ۱ بار «بنمله» مورد استفاده قرار گرفته و «م» وجه قالب میباشد.

بن جمله ویروب خیالنگ آلدوم حال ایله بو قیل و قالنگ آلدوم

تا کیم اولاسن بنمله یکرنگ صاف اولا بو یولده قالمیه ژنگ

داخی ترک ایلمزین بن سنی رسوا اولورم

سنکه ترسا بیچه سن من داخی ترسا اولورم

مصحفی اوزنک سال اوده یاندور بو دقت ایله بنی ایناندور

۷- برای ضمیر اول شخص جمع در حالت خبری از عنصر «ز» استفاده شده است. این عنصر تا اوایل قرن ۱۸ میلادی بکار میرفت سپس در زبان ترکی

استانبولی به موجودیت خود ادامه داده است. در زبان ادبی ترکی آذربایجانی معاصر «ک» جایگزین آن شده است.

دوتدنک بو طریق چونکه محکم ترسا اولوروز سنکله بیز هم

۸- برای ضمیر سوم شخص جمع از شکل «اولار» استفاده شده است. این ضمیر در زبان ادبی معاصر «اونلار» با افزودن عنصر «ن» می باشد.

رحمت نظریله فضل یزدان روزی اولاره رضای رحمان

بو مدح اولاره ایدر کفایت هم جمله مهاجرین و انصار

۹- ضمیر سوم شخص مفرد در حالت فاعلی «او» می باشد و در هنگام صرف در سایر حالتها «او» به «آ» تبدیل میشود. مثل آندن > اوندان ، آنده > اوندا ، آنکا > اونا، آنکله > اونونلا، آنی > اونو .

اشعار ایله ویردوم آنکا زینت بزم اهلنه اندن اوله نشأت

سوردیلر شیخه بربر احوال بلدیلر آننک که نیجه دور احوال

عیسی مگر آنکا ویردی معجز اسلامی آننکله قیلدی عاجز

۱۰- ضمیر انعکاسی در همه جا «اوز» است و تنها در یک مورد از «کنداوز» که ترکیبی از «کندی» و «اوز» است استفاده شده است.

کنداوزینه یولده سولر ایدی کونکلینی مونکله اولر ایدی

۱۱- برای نشان دادن مالکیت در ضمائر ملکی در یک مورد از «وی» برای بیان دوم شخص استفاده شده است. این حالت تاثیر لهجه جنوبی بر زبان ادبی و خصوصاً لهجه تبریز را نشان میدهد.

ترک ایتمه دینکوی اولمه ترسا

۱۲- برای ضمیر سوم شخص مفرد در حالت خبری از عنصر قدیمی «دورور» استفاده شده است.

یوق مونکا نصیحت ایله امکان تقدیره دورور بو ایش مطلق

خنزیر دورور بو نفس مردار خنزیرنکی تانی اول خبردار

۱۳- برای نشان دادن ضمیر اشاره به نزدیک در حالت فاعلی تنها از «بو» استفاده شده و در سایر حالتها از «مو» به صورت موازی استفاده شده است. در اشعار رنجی به مونجه (۵بار)، مونده (۱بار)، مونکا (۲بار)، مونکله (۱ بار) برمیخوریم. در زبان ادبی معاصر کلیه این حالتها منسوخ میباشند. وی ۱۲۴ بار «بو» را بکار برده است.

مونجه که نصیحت اتدی بربر تاثیرینه قابل اولمادی پیر

مونجه که ایدردی آه ایله زار اولمازدی نگار هیچ خبردار

کیم سیز دیدی سویله آدنکوز نه کیم مونده سیزک مرادنکوز نه

کنداوزینه یولده سولر ایدی کونکلینی مونکله اولر ایدی

۱۴- برای نشان دادن ضمیر اشاره به دور در حالت فاعلی تنها از «بو» و در حالت جمع آن از «بولار» بدون استفاده از عنصر «ن» که در زبان ادبی معاصر رایج است استفاده شده است.

بو حالی اشتدی اول مجاور قاخیدی بولاری سوکدی وافر

من هاندیم و بو یر نه یردور چورمده بولار نه جانوردور

۱۵- برای نشان دادن ضمائر معین و ضمائر سئوالی از شکل قدیمتر استفاده شده است. در زبان ادبی معاصر «ق» به «ه» تبدیل شده و «هامی» مورد استفاده است.

کاشانه حق ظهور سندن ظاهر قمو نار و نور سندن

قالمدی تننده تاب و طاقت الدن قمو گیتدی استطاعت

جمع ایلدی قامو یار و یولداش قلدی بو یوخونی اکلره فاش

عقل و دین و دل خانی ادراک و فضل صبر اوکوش

قامودن قلدی بری اول شوخ بی همتا منی

۱۶- برای نشان دادن کمیت غیرمشخص از واژه های منسوخ استفاده شده است.

عقل و دین و دل خانی ادراک و فضل صبر اوکوش

قامودن قلدی بری اول شوخ بی همتا منی

۱۷- برای نشان دادن وجه امری فعل از پسوندهای -کل، -الم، و سایر استفاده شده است.

کلکل	منکا ایمدی عرض ایمان	یکرنگ	<u>اولاییم</u> که چخمدن جان
ویرکل	منکا ساقی ینکدن جام	می ینکله کلدی ینکی ایام ایام	
قیز	چونکه اشتدی بو حکایه	سولنک دیدی	<u>کلسون</u> اول گدایه
دیماغمی تر و تازه	<u>ایله ایله</u>	صوتمنی بلند آوازه	<u>ایله ایله</u>
قوی	من چکیم بو درد یلقوز	سیز جمله حرم سارو	<u>دوننکوز</u>
ور	ایمدی منکا می مغانی	تا عشق ایله مست ایدم جهانی	
دینمزه کلمز ایسه اول یار		ترسا لغه بیز	<u>ایده لوم</u> اقرار
یکرنگ ایسه داخی یاره اول پیر		یکرنگ	<u>اولالوم</u> بیز اونکا بربر

۱۸- برای نشان دادن وجه توانایی در تصریف افعال بجای استفاده از +آ بیلیمک از گونه موفولوژیک آن استفاده شده است .

من بعد من و بو کوی ترسا سنسز اولامم داخی شکیبا
 ۱۹- اشکال قدیمی و منسوخ ادات مثل کرو موازی با شکل رایج آن «صنکره»
 و استفاده از برخی از ادات (قوشما) منسوخ که در اواخر قرن ۱۰ کاملاً از زبان ادبی کنار گذارده شده اند مثل سارو ، ساویه، بیله ، اوزکه .

شمدن	<u>کرو</u> قبر فکرین ای پیر	ترک ایت بو هوا و عشق تاثیر
بیز قانده و قانده کوی ترسا		شیخ حرم اوله <u>بیله</u> رسوا
<u>بیله</u> دیدی قلدی آه افغان		افغانه کتوردی جمله یاران
دیرلر نیچه کون سنی بو کوده		ها <u>بیله</u> فغان ها و هوده
رحم ایت منی دلفکاره ایمدی		وصلنک <u>بله</u> ایله چاره ایمدی
انکله <u>بله</u> قوشولدی یاران		ارمن صارویه دوزلدی یاران
حسرت <u>بله</u> شیخه ویردی جانین		بل جان ایله بو ایکی جهانین
بر کیچه سیرده کوردی اول شاه		دوشدی آنکا روم ایلی <u>سارو</u> راه
بر ارمنی کوی <u>سارو</u> وارمش		بت لرینه انده سجده قلمش

روم سارویه قلدی شیخ چون عزم اخلاص ایله قیلدی نیت جزم
 روم سارویه اولدیلر روانه اول کشور گزدی خانه خانه
 سن سن ازل و ابد همین بس برسن سن و سندن اوزگه یوق کس
 قبله عشاق بلکیم طاق ابروی حبیب
 اوندن اوزگه گر حرم گر قدس قلمه اختیار

۲۰- در زبان ادبی و در پاره ای از واژه ها صدای «ق» ابتدا به «خ» و سپس به «ه» تبدیل شده است و کلیه آن واژه ها در زبان ادبی معاصر با «ه» بکار میروند. در زبان اشعار رنجی گونه «ق» فعال میباشد مثل کلمات باق ، چوق ، قمو ، قامو ، قانده ، قامودن ، قانی که در زبان ادبی معاصر به صورت باخ ، چوخ ، هامی ، هاردا ، هامیدان ، هانی بکار میروند.

۲۱- ترکیباتی مانند آ+ مصدر که امروزه در زبان ادبی رایج نیست مفهوم شرط ، الزام ، خبر و استمرار را میرساند.

چون صوت سوزین اشیتدی صنعان صورت کبی قالدی باقه حیران
 چون هنگ طریقه گیردنک ای شاه

ارشاد ایده گور بیزه ده اول راه.

فیروز رفاهی علمداری

تهران ۱۳۹۰

بسم الله الرحمن الرحيم و به استعین

Ey cövhəri hüsni eşqə bir kan	ای جوهر حسن عشقه بر کان
Kanidən olur cahana ehsan	کانکدن اولور جهانه احسان
Səna bəhanəsiylə rəbba	صنئانه بهانه سیله ربّا
Övsafi cəmilin etdim inşa	اوصاف جمیلنک ایتدوم انشا
Sənanə düşər gəhi bir əxgər	صنئانه دوشر گهی بر اخگر ^۱
Orta rəvan ilə Ərmənistan	اورتا روآنکه ^۲ ارمنیستان
Kimyagər idi məgər bu tərsa	کیمیاکر ایدی مکر بو ترسا
Izhara gətirdi kani mənə	اظهاره کتوردی کان معنا
Küfr içrə bir afət oldu zahir	کفر ایچره بر آفت اولدی ظاهر
İslama düşürdü şurü qovqa	اسلامه دوشردی ^۳ شور غوغا
Məqsudi zəmiri müstəirəm	مقصود ضمیر ^۴ مستعیرم ^۵
Sənsən həmin zi şeyxu tərsa	سن سن همین ز شیخ و ترسا
Ey əlyəqi həmdü əzəmi şən	ای الیق ^۶ حمد و اعظم و شان

^۱ . جمشیدوف بو سۆزو «əxkran» اوخوموش. قافییه گۆره دوغرودور إلزامادا یوخدور.

^۲ . روان ایله دئمکدیر. روان قدیم آددیر.

^۳ . دوشوردی سالماق معناسیندا

^۴ . ۱- ایچ ، باطین ؛ ۲- اورک ؛ ۳- بیر شئیین داخلی معناسی

^۵ . بورج و عاریه اندن

^۶ . لاییق سۆزوندندیر شایسته

Müstovcibi xidməti hər insan
 Ey şakiri lütf nemə əfzun
 Ey sabiri qəhrə rahət əfyun
 Ey ərzaqi ictinasi anam
 Bi meyl miyani küfru islam
 Ey xaliqu xəlq xəlqə pünhan
 Bieynü əyan səndən əyan
 Ey rasimi rəmzü kilki təqdir
 Təqdiri həmin nə rəyi tədbir
 Ey hamiyi hər zəlilü müztər
 Müstəhkəmi ədli rüzi məhşər
 Ey şafiyi hər mərizü müstəqm
 Zati mütəal , şəni məzəm
 Ey kafiyi fəqrü kəhf-i-məzlum
 Müstəzhəri rəmzi sirri məktum.
 Ey alimi hər zəmiri məknun
 Bimislü münəzzeh əz çevü çun.
 Ey maliki mülki hər məmalik
 Sən baqiyi , külli şey halik.
 Sənsən əzəlü əbəd həmin bəs
 Birsən sənü səndən özgə yoq

مستوجب خدمت هر انسان
 ای شاکر لطف نعمت افزون
 ای صابر قهره راحت افیون
 ای ارزق اجتناس آنام
 بی میل میان کفر و اسلام
 ای خالق خلق خلقه پنهان
 بی عین و عیان سندن اعیان
 ای راسم رمز و کلک تقدیر
 تقدیر همین نه رای تدبیر
 ای حامی هر ذلیل مضطر
 مستحکم عدل روز محشر
 ای شافی هر مریض و مستقم
 ذاتی متعال شانی معظم
 ای کافی فقر و کھف مظلوم
 مستظهر^۱ رمز سرّ مکتوم
 ای عالم هر ضمیر مکنون
 بی مثل و منزله از چه و چون
 ای مالک ملک هر ممالک
 سن باقی کل شئی هالک^۲
 سن سن ازل و ابد همین بس
 برسن سن و سندن اوزکه یوق کس

kəs

^۱. آچار ، سؤیلین ، ایظھار ائدن
^۲. آرادان گئندنلر ، هلاک اولان

qalmışlara nasiri-müin ol

قالمشلره ناصر معین اول

Fəryadpəziri müztərin ol

فریاد پزیر^۱ مضطربین اول

Ey laleyi rövzeyi risalət

ای لاله روضه رسالت

Ey gülbinə gülşəni lətafət

ای کلبن کلشن لطافت

Ey bülbəşərə əsasü bünyad.

ای بوالبشره اساس و بنیاد

Sən taci rüsul icabi-icad.

سن تاج رسل اجاب ایجاد

Mənşə sənü kainatə məqsəd.

منشاء سن و کایناته مقصد

Həm məzhəri mənşəti hər cəd

هم مظهر منشآت هر جد

Məbdə sənü ənbıyayə miad

مبداء سن و انبیایه میعاد

Mürşid sənü ovliyayə ustad

مرشید سن و اولیایه اوستاد

Adəm sənın ilə məxtum, məxtum

آدم سننک ایله مختوم مختوم

Əşya sənın ilə oldu mövsum.

اشیا سننک ایله اولدی موسوم

Sən məzhəri zati kibriyasən,

سن مظهر ذات کبریاسن

Sən mədəni gövhəri xudasən.

سن معدن کوهر خداسن

Kaşaneyi həq zühür səndən,

کاشانه حق ظهور سندن

Zahir qamu naru nur səndən.

ظاهر قمو نار و نور سندن

Olgil bu dili nigarə məhrəm,

اولکل بو دل فکاره مرهم

Üqbadə şəfiyyü rəhnəma həm.

عقباده شفیع و رهنما هم

Ol mədəni fəzli çar yarın

اول معدن فضل چار یارنک^۲^۱. جمشیدوف بو سۆزو «fərhaduəziri» اوخوموش. بو سۆز «فریادیزیر» اولمالیدیر^۲. چار یارنک: یولداشلارین چاره سی

Seddiqü ətiqi yarı qarın	صدیق و عتیق یار غارنک ^۱
Ol şahidi rahi qabi qövsiyn	او شاهد راه قاب قوسین
Ol yədi rəfiqi sani əsnin	اول ید رفیق ثانی اثنین
Ol dinə müinü şərə rəhbər	اول دینە معین شرعه رهبر
Ol sədrnişinü ədlgöstər	اول صدرنشین و عدل کوستر
Ehkami nizami ədlə faruq	احکام نظام عدله فاروق ^۲
Ədlinə anın xilaf zənn	عدلینە آنک خلاف ظن یوق
Ol mülki həyayə sədri təşrif,	اول ملک حیایه ^۳ صدر تشریف
Ehkami kəlamə verdi təlif.	احکام کلامه ویردی تالیف
Ol valiyi kişvəri səxavət,	اول والی کشور سخاوت
Sərdəftəri xeyli işticaət.	سردفتر خیل اشتجاعت
Ol heydəri həqq, vəsiyyi Əhməd	اول حیدر حق وصی احمد
Ovsafına yox qiyasü ya hədd.	اوصافنه یوق قیاس و یا حد
Hər biri bir əxtəri hidayət,	هر بری بر اختر هدایت
Bu mədh olara edər kifayət.	بو مدح اولاره ایدر کفایت
Həm cümlə mühacirinin ənsar,	هم جمله مهاجرین و انصار
Həm tabeyi ruzi həşri əxyar.	هم تابع روز حشر ^۴ اخیار ^۵
Rəhmət nəzərilə fəzli yəzdan,	رحمت نظریله فضل یزدان
Ruzi olara rizayi rəhman.	روزی اولاره رضای رحمان

^۱. یار غارنک: ماغارادا اولانلارین یاردیمجیسی

^۲. فاروق: بیر-بیریندن فرقلندیرن

^۳. جانلی، یاشایان، وار اولان

^۴. روز حشر: قیامت گونو

^۵. یاخشیلیق ائندلر، خیر ایشلره مثل ائندلر

Bir gün ki, bahari feyzi- novruz	برکون که بهار فیض نوروز
Qılmışdı cəhani gülşən əfruz	قلمشدی جهانی کلشن افروز
Ayineyi dəhrdən gedib jəng	آینه دهردن کیدوب ژنک ^۱
Vermişdi cəhanə lalədən rəng	ویرمشدی جهانە لالە دن رنک
Ətfali nəbati bağü bostan	اطفال نبات باغ و بستان
Geymişdi təninə səbz qaftan	کیمشدی تنینه سبز قفتان
Əhnadələrə nəbati əşcar	احنادلره ^۲ نباتی ^۳ اشجار
Geydirmiş idi külahi ənvar	کیدورمش ایدی کلاه انوار
Rəbbinə qılıb fiəan bülbul,	ربینه قلوب فیغان بلبل
Açmışdı duası xardən gül.	آچمشدی دعاسی خاردن کل
Bağ olmuş idi bəliği rəhman,	باغ اولمش ایدی بلیغ ^۴ رحمان
dağ olmuş idi dürri gülüstan.	داغ اولمش ایدی دری ^۵ کلستان
Mən tilbəvü məsti laübali,	من تلبه و مست لاابالی
Fikrim nə cəhan, nə mülkü mali.	فکرم نه جهان نه ملک و مالی
Nəfsim məni bir xəyalə salmış,	نفسم منی بر خیاله سالمش
Bir məşğəleyi mühalə salmış.	بر مشغله ^۶ محاله سالمش
Mən müştəqilü qəziyyə müşkil,	من مشتغل و قضیه مشکل
Həq edə məgər hüsuli qabil.	حق ایده مکر حصولی قابل

^۱. أسکی فارس سۆزو «پاس» دئمکدیر.

^۲. أسکی عرب سۆزودر «یان-یۆزه»، «چۆره» معناسیندادیر.

^۳. آغ رنگی

^۴. گۆزل سۆز، گۆزلیک

^۵. اینجی، مورواری

^۶. ایش، مشغولیت

Ol fikrdə cuşə gəlidi canım,	اول فکرده جوشه کلدی جانم
Göftarə gətirdi xoş zəbanım.	گفتاره کتوردی خوش زبانم
Söylərdim özüm bəzi əşar,	سویلردم اوزوم بعضی اشعار
Olmaz olur hərzə-hərzə göftar.	اولماز اولور هرزه هرزه گفتار
Əlca ilə etdi bəzi yaran,	الجا ^۱ ایله ایتدی بعضی یاران
Söylə bizə şəri Şeyx Sənan.	سویله بیزه شعر شیخ صنعان
Gördüm ki, Əcəmdə nəzmi təkrar,	کوردم که عجمده نظم تکرار
Ətrakkə yoq vəli bu göftar.	اتراکده یوق ولی بو گفتار ^۲
Türkilə demək iradə qıldım,	ترک ایله دیمک اراده قلدوم
Bir neçə yerin ziyadə qıldım.	بر نیچه یرین زیاده قلدوم
Əşar ilə verdim ana zinət,	اشعار ایله ویردوم آنکا زینت
Bəzm əhlinə ondan ola nəşət.	بزم اهلنه اندن اوله نشأت ^۳
Dürc ilə dedim sözümnü kutah,	درج ^۴ ایله دیدوم سوزمنی کوتاه
Ancaq deyim isteyin billah.	انجق دیم استعین بالله

Peymaneyi- dəhr , piri-ustad,	پیماننه دهر پیر اوستاد
Qılmış bu hekayə boylə bünyad.	قلمش بو حکایه بویله بنیاد ^۵
Şeyx idi Hərəmdə Şeyx Sənan,	شیخ ایدی حرمده شیخ صنعان
Vermişdi hərəmdə əlli il can.	ویرمشدی حرمده اللی ایل جان

^۱ . ایستک ، خواهش ؛ الجا ایتمک : ایستمک ، خواهش انتمک

^۲ . شعیر ، اثر ، سۆز

^۳ . سئوینج ، شانلیک

^۴ . باهالی داشلار ، جواهر ، جواهر ساندیقچاسی

^۵ . بنیاد قلماق : یاراتماق ، دوزلتمک

Hər fənnədi idi dəqayıq əhli,
 Əsrarə həmin həqayıq əhli.
 Bir mədəni elm, kənzi-əxbar,
 Təsnifi-ülumə həm xəbərdar.
 Bir mürşidi-din, şərə rəhbər,
 Şər içrə neçə kitab əzbər.
 Qariyü kəlami-həqə hafız,
 Hökmü neçə dəlilə nafiz.
 Dörd yüz müridi cümlə fazil,
 Ərbabi-kəmal,fəzili-qabil .
 Ədnasi edərdi seyri-lahut,
 Tovqiyyi-mülukə nami məsbut.
 Qılmışdı hərəmdə əlli bir həc,
 Ömrə demiyim ki, neçə bir qəç.
 Bir şeyx idi kim, əlimü kamil,
 İrşadi anın cəhanə şamil.
 Həm Rum arasında , həm Şam,
 Eldə adı bəllü Şeyx-ül-islam.
 Ömrün desə yüz yaşında bir pir,

هر فنده ایدی دقایق اهلی^۱
 اسراره همین حقایق اهلی
 بر معدن علم کنز^۲ اخبار
 تصنیف علومه هم خبردار
 بر مرشد دین شرعه رهبر
 شرع ایچره نیچه کتاب ازبر
 قاری و کلامه حقه حافظ
 حکمی نیچه دلیلە نافذ
 دورت یوز مرید جمله فاضل
 ارباب کمال فضل قابل
 ادناسی^۳ ایدردی سیر لاهوت
 توقیع^۴ ملوکە نامی ماثبوت
 قلمشیدی حرمده اللی بر حج
 عمره دیمیم که نیچه بر قچ
 بر شیخ ایدی کیم علیم^۵ و کامل
 ارشادی آنک جهانە شامل
 هم روم اراسنده هم شام
 ایلده آدی بلو شیخ اسلام
 عمرین دیسه یوز یاشنده بر پیر

^۱. دقایق اهلی: چوخ دقیق بیلن ، یاخشی بیلن

^۲. گنجینه ، حزانه

^۳. آن آشاغاسی، آن بالاجاسی

^۴. شاهلارین موهورو، شاهلارین بویروغو، دولت آمرلری

^۵. بیلیگلی ، ساوادلی ، عالیم

Hikmətdə, nəzərdə əhli-tədbir.	حکمتده نظرده اهل تدبیر
Təqdiri gör imdi kirdigarın,	تقدیری کور ایمدی کردگارنک
Əhvali nə oldu ol fikarın.	احوالی نه اولدی اول فکارنک
Bir kecə seyridə gördü ol şah,	بر کیجه سیرده کوردی اول شاه
Düşdü ona Rum eli sarı rah.	دوشدی آنکا روم ایلی سارو راه
Bir erməni köyü sarı varmış,	بر ارمنی کوی سارو وارمش
Bütlərinə onda səcdə qılmış.	بت لرینه انده سجده قلمش
Yuxudan oyandı oldu məhzun,	یوخیدن اویاندی اولدی محزون
Qıldı bu xəyal onu digərgun.	قیلدی بو خیال آنی دیکرگون
Qüsl eylədi , girdi xəlvətə ol,	غسل ایلدی کیردی خلوته اول
Oldu danadək duayə məşqul.	اولدی داکادک دعایه مشغول
Şeytan məni gör nə halə salmış,	شیطان منی کور نه حاله سالمش
Cilavımı xoş əlinə amış.	جلاویمی خوش الینه آلمش
İkinci kecə yenə o şəhbaz,	ایکینجی کیجه ینه او شهباز
Qılmış yenə ol məkanə pərvaz.	قلمش ینه اول مکانه پرواز
Görmüş necə görmüş ^۱ əvvəl,	کورمش نیجه کورمش اوّل
Kim bir büt önündə bağlamış əl.	کیم بر بت اوکنده باغلمش ال
Durdu yuxudan oyandı ol pir,	دوردی یوخودن اویاندی اول پیر
Bu halinə ^۲ qayət oldu təqyir.	بو حالینه غایت اولدی تغیر
Bu nə əcəb işdir ey xudavənd?	بو نه عجب ایشدر ای خداوند
Şeytanəmi oldu nəfs peyvənd.	شیطانه می اولدی نفس پیوند

^۱. جمشیدوف بورادا «ایدی» سؤزونو علاوه اندیدیر. آلیازمادا یوخدور.

^۲. جمشیدوف بورسؤزو «حالتنه» اوخوموشدور.

Şeytan mənə dəst buldu buyun,
 Qıldı məni beylə xaru məhzun.
 Adicə vüzui qıldı təcdid,
 Təkid ilə qıldı tövbə töhid.
 Üçüncü gecə yuxuya vardı,
 Yuxuda yenə o kuyə vardı.
 Qıldı bütə səcdə ol şahi-din,
 Tərsa dinin ona qıldı təyin.
 Bağladı belinə zündü zünnar,
 Tərsalığa qıldı dərdəm iqrar.
 Yuxudan oyandı halə^۱ gəldi,
 Başına dögüb fəğanə gəldi.
 Qalmadı tənində tabü taqət,
 Uçqundu əlindən istitaət.
 Cəm eylədi qamu yarü yoldaş,
 Qıldı bu yuxunu onlara faş.
 Aydır: nə deyirsiz uc bu halı?
 Bir şöbədən degil bu xalı.
 Düşdü səfərim diyari-Rumə,
 Nə çarə daxi bu nəfsi şümə?
 Yaran dedilər ki, ey hünərvər,

شیطان منکا دست بولدی بویون
 قلدی منی بیلە خار و محزون
 عاديجە وضوی قلدی تجدید
 تاکید ایله قیلدی توبه توحید
 اوچنجی کیجه یوخویه واردی
 یوخوده ینه او کویه واردی
 قلدی بته سجده اول شاه دین
 ترسا دینین انکا قلدی تعیین
 باغلادی بلینه زند و زندار
 ترسالغه قلدی دردم اقرار^۱
 یوخودن اویاندی حاله کلدی
 باشینه دوکوب فغانه کلدی
 قالمدی تنینده تاب و طاقت
 اوچ قوندی الندن استطاعت^۲
 جمع ایلدی قامو یار و یولداش
 قلدی بو یوخونی اکره فاش
 ایدور نه دیرسیز اوج بو حالی
 بر شعبده دن دکل بو خالی
 دوشدی سفرم دیار رومه
 نه چاره داخی بو نفس شومه
 یاران دیدیلر که ای هنرور

^۱. ألبازمادا اظهار یازیلیب و سونرا اوستونه خط چکیب آلتیندا «اظهار» علاوه اندییدیر.

^۲. جمشیدوف بورسوزو «جانه» اوخوموشدور.

^۳. گوج، باجاریق

Şeytanı özünə qılma rəhbər.	شیطانی اوزکا قلما رهبر
Şeytani olur çoxu bu əhval,	شیطانی اولور چوخی بو احوال
Yüz vermə bu halə, etmə iqbal.	یوز ویرمه بو حاله ایتمه اقبال
Qıldı neçə cəhd şeyxi-fazil,	قیلدی نیجه جهد شیخ فاضل
Tərk eyləyə bu xəyali batil.	ترک ایلیه بو خیالی باطل
Var idi qədərdə böylə yazu,	وار ایدی قدرده بویله یازو
Yazunu bozarmı zuri-bazu?	یازونی بوزارمی زور بازو
Rum saruya qıldı şeyx çün əzm,	روم سارویه قلدی شیخ چون عزم
İxlas ilə qıldı niyyəti-cəzm.	اخلاص ایله قیلدی نیت جزم
Hər necə dedilər olmadı çar,	هر نیجه دیدیلر اولمادی چار
Yol yarağı qıldı çarü naçar.	یول یراگی قیلدی چار و ناچار
Şeyx böylə buyurdu cümlə əshab,	شیخ بویله بیوردی جمله اصحاب
Qalxub gedə cümlə yari-əhbab.	قالخوب کیده جمله یار احباب ^۱

Saqi gətir imdi şürbi-şirin.	ساغی ^۲ کتور امدی شرب شیرین
Dövrənə gətir bu çərxi dəhrin.	دورانه کتور بو چرخ دهرین
Yuxudan oyat bu fəvci-qəddar,	یوخودان اویات بو فوج غدار
Qıl şöbədəbazi löbət izhar.	قیل شعبده باز لعبت اظهار
Daim bu nizama ver təqrir,	دایم بو نظامه ویرمه تقریر
Qıl dövri-zəmanə seyri-təqyir.	قیل دور زمانه سیر تغییر
Gəh eşq meyindən eylə sərxoş,	که عشق میندن ایله سرخوش

^۱. یولداشلار، یاخینلار؛ بو سۆز مورکبدر و یازیلیشی یار-احباب اولمالیدیر.

^۲. آلیزامادا ایملاسی بئله دیر.

Gah eylə şürübi-əql ilə huş.	گاه ایله شروب عقل ایله هوش
Gəh şeyxi zəmanə ol cəhanə,	که شیخ زمانه اول جهانہ
Gəh məsti şərabi-cavidanə.	که مست شراب جاودانہ
Gəh məscidi dut gəhi kəlisə,	که مسجدی دوت کھی کلیسا
Gəh şeyxliq eylə, gahi tərşə.	که شیخ لغ ایله کاهی ترسا
Çün dövri-zəmanə münqəlibdir,	چون دور زمانه منقلبدر
Andan hünər əhli müctənbədur.	آندن هنر اهلی مجتنبدر ^۱
Ol piri-müğani-qissə pərdəz,	اول پیر مغان قصه پرداز
Bu qissəni böylə qıldı ağaz.	بو قصه نی بویله قیلدی آغاز
Çün qıldı səfər yarağın ol pır,	چون قیلدی سفر یراغین اول پیر
Əncəmnı qıldı böylə tədbir.	انجامنی قیلدی بویله تدبیر
Var idi müridlər içrə bir şah,	وار ایدی مریدلر ایچره بر شاه
Bu cəmiyyəyə qəbuli-dərkah.	بو جمعیتیه قبول درگاه
Kəbədə xəlifə tikdi anı,	کعبده خلیفه تكدی آنی
Ta qoymaya xalı öz məkanı.	تا قویمیه خالی اوز ^۲ مکانی
Uydurdu özünə qeyri əshab,	اویلدوردی اوزینه غیراصحاب
Əncüm ilə seyr qıldı məhtab.	انجم ^۳ ایله سیر قیلدی مهتاب
Rum saruya oldular rəvanə,	روم سارویه اولدیلر روان
Ol kişvəri gəzdi xanə-xanə.	اول کشور کزدی خانه خانه
Hər mənzilə kim varırdı ol pır,	هر منزله کیم واروردی اول پیر
Duş himmətilə bulurdu bir pır.	دوش همت ایله بلوردی بر پیر

^۱. اوزاق دوشمک ، یان گزمک ، ایجتیناب اتمک

^۲. جمشیدوف بو سۆزو «اول» اوخوموشدور.

^۳. اولدوز

Rum ölkəsinin diyarı ol yar,
 Seyr eylədi cümlə müştəriyar.
 Bir nahiyəyə irişdi ol şah,
 Varı o diyarın idi gümrah.
 Var idi o yerdə bir qəsicə,
 Tərsa arasında xoş nəsicə.
 Vəsfı gözəlü cəmən havali,
 Fərxəndə məkanü qəsri- ali.
 Bir xırdaca şəhr xoşca mənzil,
 Mərdümləri sadə, xoşdil.
 Bir ali nəşəb içində vali,
 Zülmündən anın cahani xali.
 Yoq idi cahanda nəslı-peyvənd.
 Bir danə fərzən, özgə fərzənd.
 ney qız ki, bəlkə nəslı İsa,
 Tərsa vəli gör ki, necə tərsa.
 Bir qəddi büləndü qaməti xub,
 Məhbub vəli ki, necə məhbub.
 Tərsa beçə demə, bəlkə hürı,
 Hürı , vəli gör ki, necə hürı.
 Xubluq ana verib sani-züleyxa,

روم اولکه سنک دیاری اول یار
 سیر ایلدی جمله مشتری وار
 بر ناحیه ایریشدی اول شاه
 واری او دیارنک ایدی کمراه^۱
 وار ایدی او یرده بر قصیجه^۲
 ترسا اراسنده خوش نسیجه
 وصفی کوزل و چمن هوالی
 فرخنده مکان و قصر عالی
 بر خورده جه شهر خوشجه منزل
 مردم لری ساده طبع خوش دل
 بر عالی نسب ایچینده والی
 ظلمندن انتک جهانی خالی
 یوق ایدی جهانده نسل پیوند
 بر دانه فرزند اوزکه فرزند
 نی قیز که بلکه نسل عیسی
 ترسا ولی کور که نیجه ترسا
 بر قدی بلند و قامتی خوب
 محبوب ولی که نیجه محبوب
 ترسا بیچه دیمة بلکه حوری
 حوری ولی کور که نیجه حوری
 خوب لق آنکا ویروب سان^۱ زلیخا

^۱. بوللو ، ساغلام ، چوخ

^۲. قصرجه سوزو قیسا فورمادا وئریلمیشدیر.

^۱. دئییه سن ؛ سانماق فعلیندن

Oldu bu da bütperəst tərza.
 İsa məgər ona veri möcüz,
 İslami anınla qıldı aciz.
 Doğdu məgər ol sənəmgi Məryəm,
 Yəhya kibi fitnə oldu şeyx həm.
 Bir zülfi-kəməndü çeşmi-cadu,
 Haruna verurdi sehr ilə su.
 Bütخانaya girsə ol pərizad,
 Bütlərə verərdi məkri ilə irşad.
 Meyxanədə qılsa bəzm ağaz,
 Nahidə verərdi rəqslə saz.
səhra,
 Qılmazmıdı nazi şeyxə tərza.
 Görən edəməzdi səbrə imkan,
 Sənanə demə, bəlkə piri-Kənan.
 Göftarə gələndə ol şəkər ləb.
 Alırdı nəbati misri məksəb.
 Təqdiri- ilahi , fəzli-yəzdan,
 İş böylə gətirdi yüzə dövrən.
 Babası dadıb əcəl məzaqı,
 Qız qaldı həmin yerində baqi.

اولدی بو ده بت پرست ترسا
 عیسی مکر آنکا ویردی معجز
 اسلامی آنکله قیلدی عاجز
 دوغدی مکر اول صنمغی مریم
 یحیی کبی فتنه اولدی شیخ هم
 بر زلف کمند و چشم جادو
 هارونه ویروردی سحر ایله سو
 بتخانه کیرسه اول پریزاد
 بت لره ویروردی مکر ایله ارشاد
 میخانه قلسه بزم آغاز
 ناهیده ویروردی رقصه ساز
صحرا
 قلمازمدی نازی شیخه ترسا
 کورن ایده مزدی صبره امکان
 صنعان دیمه بلکه پیرکنعان
 گفتاره کلنده اول شکر لب
 آلودی نباتی مصر مکسب^۱
 تقدیر آله فضل یزدان
 ایش بویله کتوردی یوزه دوران
 باباسی دادوب اجل مذاقی^۲
 قیز قالدی همین یرنده باقی

^۱. گلیر ، قازانچ

^۲. دادی ، طعمی

Xürşid qalib , məhv oldu sayə, خورشید قالب محو اولدی سایه
 Xürşid ziyani verdi ayə. خورشید ضیائی ویردی آیه
 Ev etdi ədəm, sayə rəxtin, ایو^۱ ایتدی عدم سایه رختین
 Qoydu yerinə səravü təxtin. قویدی یرینه سرا و تختین
 Öz başına hakim oldu ol ay, اوزباشنه حاکم اولدی اول آیه
 Yoq kimisədən ona fikrü pərvay. یوق کیمسدن اونکا فکر و پروای
 Seyran üçün eyləmişdi ol mah, سیران^۲ ایچون ایلمشدی اول ماه
 Bir alicə köşk bər səri-rah. بر عالیجه کشک بر سر راه^۳
 Əyyami baharda ol pərizad, ایام بهارده اول پرزاد
 Ol köşkə gəlib dutardı bünyad. اول کوشکه کلوب دتردی بنیاد
 Bir qafilə kim keçərdi yoldan, بر قافله کیم کیچردی یولدان
 O mah baxardı saqū soldan. او ماه باخردی صاغ و صولدان
 Çün şeyx varib oraya yetdi, چون شیخ واروب اورایه یتدی
 Təqdiri ilahi gör ki, netdi. تقدیر الهی کور که^۴ نیتدی
 Məqsudi bu idi şeyx ki, oldəm, مقصودی بو ایدی شیخ که اولدم^۵
 Əglənməyə geçə tizü möhkəm. اکلنمیه کیجه تیز^۱ و محکم
 Qız gördü ki, gəldi xeyli-ənjuh, قیز کوردی که کلدی خیل انبوه
 Bir şuxu sələbət ilə çün kuh. بر شوخ و صلابتیه چون کوه
 Xüf etdi ki, ola xeyli-dümən, خوف ایتدی که اوله خیل دشمن

^۱ . جمشیدوف بو سۆزو «دیو» اوخوموش.

^۲ . گزیمک

^۳ . جمشیدوف بو سۆزو «بیر سر راه» اوخوموشدور.

^۴ . «ایلامادا» «کی» یازلیب اوستونه خط چکیب «که» ایله عوض اندیلر.

^۵ . بو سۆز «اول» و «دم» سۆزونون بیرلشمه سیدیر.

^۱ . همن ، سر عتله

Bir dostu düşmən eylədi zənn.	بر دوستی دشمن ایلدی ظن
Nəzarəyə çıxdı köşkə ol mah,	نظاریه چیکدی کوشکه اول ماه
Can.....agah.	جان.....آگاه

Saqi mana vergil imdi bir cam,	ساقی منکا ورکیل ^۱ ایمدی بر جام
Ta edim onunla tərki-islam	تا ایدم آننکه ترک اسلام
Kəbədə yetər bu ihtiramım,	کعبده یتەر ^۲ بو احترامم
Bütخانəyə saru çək zimamım.	بتخانه صارو ^۳ چک زمامم
Kəbədə idim imami-anam,	کعبده ایدم امام آنام
İslam dinində şeyx-ül-islam.	اسلام دینده شیخ الاسلام
Min bəd məqam etdim kəlisa.	من بعد مقام ایتدم کلیسا
Məxdumi-meyü muğanü tərša.	مخدوم می و مغان و ترسا
Ver imdi mənə meyi-muğanı,	ور ایمدی منکا می مغانی
Ta eşq ilə məst edim cahani.	تا عشق ایله مست ایدم جهانی
Eşqin verəyim səlayi-amə,	عشقنک ویره یم صلائی عامه
Zünnarə dəğişdirim əmamə.	ذی الناره دکشدورم عمامه

Dirineyi-piri-nəzm peyma,	دیرینه پیر نظم پیما
Bu qissəni böylə qıldı inşa:	بو قصه نی بویله قیلدی انشا

^۱. أسکی امیر فورماسیدیر. وئر دئمکیدیر.

^۲. کفایت اندر ، بسدیر ؛ یئتمک فعلیندن.

^۳. جمشیدوف بو سۆزو «بتخانه صارویه» اوخومشودور.

Çün gəldi yetişdi Şeyx Sənan,
 Nəzarəyə açdı çeşmi-giryan.
 Bivasitə gördü ruyi-mahı
 Eyquqə yetirdi dudü ahi.
 Bir görmək ilə qərarı getdi,
 Bihuş olub ixtiyarı getdi.
 Qalmadı tənində tabü taqət.
 Əldən qamu getdi istitaət.
 Yer yüzünə düşdü mərkəbindən,
 Bəlkim dərəcəti-mənsəbindən.
 Başladı fəğanü ahü zari,
 Qalmadı qərarü ixtiyarı.
aldı,
 Hər biri bir özgə fikrə daldı.
 Şeyx üzrə yığıldı çümlə qəmzad,
 Varub dedilər ki, bu nə bidad?
 Biz qandavü qanda küyi-tərsa?
 Şeyxi-hərəm ola böylə risva.
 Bir yerdə nəsihət etdi bünyad,
 Şeyxə dedi ey nəzalə usta.

چون کلدی یتشدی شیخ صنعان
 نظاریه آچدی چشم کریان
 بی واسطه کوردی روی ماهی
 عیقوقه^۱ یتوردی دود و آهی
 بر کورمک ایله قراری کیتدی
 بیهوش اولوب اختیاری کیتدی
 قالمادی تننده تاب و طاقت
 الدن قمو کیتدی استطاعت^۲
 یر یوزینه دشدی مرکبندن^۳
 بلکیم^۴ درجات منصبندن
 باشلادی فغان و آه و زاری
 قالمادی قرار و اختیاری
آلدی
 هر بری بر اوزکه فکره دالدى
 شیخ اوزره یغلدى جمله غمزاد
 واروب دیدیلر که بو نه بیداد
 بیز قانده و قانده کوی ترسا
 شیخ حرم اوله بیله رسوا
 بر یرده نصیحت ایتدی بنیاد
 شیخه دیدی ای نزاله^۱ اوستاد

^۱ عیوق عربجه آسمان، گۆی دئمکدیر. گۆرونور سۆزون ایملاسی سهویدیر.

^۲ گوج، باجاریق، ایمکان

^۳ آتیندان

^۴ جمشیدوف بو سۆزو «بیلکیم» اوخوموشدور.

Sən fazilü əfzəli cahansan,	سن فاضل و افضل و جهان سن
Hər elmi-fünunə nöktədansan.	هر علم فنونه نکته دان سن
Əqlindisə cümlədən ziyadə,	عقلنک دیسه ^۲ جمله دن زیاده
Girməz hünərin çü sanə, adə.	کیرمز هنرک چو سانه آده
Ərbabi-kəmalə sərvər idin,	ارباب کماله سرور ایدیک
Gümrahi cahana rəhbər idin.	کمراه جهانه رهبر ایدیک
Səndən nə rəva bu namünasib,	سندن نه روا بو نامناسب
Olmaq tələbü həvayə rəqib.	اولمق طلب و هوایه راغب
Şeytanə uyub bu kuyə gəlmək,	شیطانə اویوب بو کویه کلمک
Ellərqə özün fəsanə qılmaq.	اللرغه اوزین فسانه قیلماق
Tərk et bu rəviş sənə degil xub,	ترک ایت بو روش سنکا دکل خوب
Fazillər işi dəgil bu üslub.	فاضیل لر ایشی دکل بو اسلوب
Munca ki, nəsihət etdi bir-bir,	مونجه که نصیحت اتدی بربر
Təsirinə qabil olmadı pir.	تاثیرینه قابل اولمادی پیر
Əfqanə gəlib dedi ki, yaran,	افغانه کلوب دیدی که یاران
Yox muna nəsihət ilə imkan.	یوق مونکا نصیحت ایله امکان
Təqdirə durur bu iş mütləq,	تقدیره دورور بو ایش مطلق
Tədbir ilə dəfi mümkinini yox.	تدبیر ایله دفع ممکن یوق
Dersiz ki, ziyadədir bəlağət,	دیرسیز که زیاده دور بلاغت
İdrak ilə əqlü fəhmü rayət.	ادراکله عقل و فهم و رایت
Bir iş ki, düşürdi böylə aqıl,	بر ایش که دوشردی ^۱ بویله عاقل

۱. جمشیدوف بو سۆزو «نزانه» اوخوموشدور. منجه بو نزاله یعنی آتدن انتن ، دوشن .

۲. «دیرسه»نین قیسا فورماسیدیر.

۱. جمشیدوف بو سۆزو «düşərdi» بیغماق معناسیندا اوخوموشدور.

Zur ilə degil ki, ola qafil. زور ایله دوکل که اوله غافل
 Bəs bil ki, degil bu ixtiyari, بس بیل که دکل بو اختیاری^۱
 Aqlımı..... عقلمی..
 Dil mülkinə eşq oldu məfhum, دل ملکنه عشق اولدی مفهوم
 sevdə-rəhi-əqli qıldı məzlum. سودا ره عقلی قلدی مظلوم
 Əflakə ki, çəkdi ahi-eşq mədd افلاکه که چکدی آه عشق مد^۲
 Baqladı təriqi-əqlə ol sədd. باغلادی طریقی عقله اول سد
 Bir əhli-xirəd kim oldu aşiq, بر اهل خرد کیم اولدی عاشق
 İdrakinə daxı dutma vasiq. ادراکنه داخی دوتمه واثق^۱
 Eşqdən xirədinə eyləyib bənd, عشقدن^۲ خردینه ایلیوب بند
 Bu şeri nə xoş demiş xirədmənd. بو شعرى نه خوش دیمش خردمند

عشق سلطانی کلوب دل شهرینه قلغج قرار
 خیل عقل هوش اول اقلیمدن ایلر فرار
 لطفله کر عاشقه دلدار قلسه بر نظر
 اول نظردن فیض اولور اول خاکساره هر نه وار
 عاشق اولدور ترک ایده عشقنک یولندا دین و دوک
 دین و دلدن چون غرض کورمک همین رخساریار
 ترک ایدوب دنیا و دینک یاره جان ویر ای کونکل
 مال و ملک دنیه عقبایه یوخدور اعتبار

^۱. جمشیدوف بو سؤزو «əhniyati» اوخوموشدور.

^۲. یوخاری قالخماق

^۱. یقین ، ایطمینان ؛ واثق دوتماق : گونمک ، قطعی قرارا گلکم

^۲. جمشیدوف بو سؤزو «eşqin» اوخوموشدور.

یار وصلین ایسته گیرنک وارنه قلما نظر
 چون بلورسن بو فنا وار دکلدور پایدار
 قبله عشاق بلکیم طاق ابروی حبیب
 اوندن اوزکه کر حرم کر قدس قلمه اختیار
 وصل جانانک بلورسن ایلمه قطع امید

رنجیا قلقل اساس اعتقادنک استوار
 Eşq sultani gəlib dil şəhrinə qılğac qərar,
 Xeyli əqlü huş ol eqlimdən eylər fərar.
 Lütflə gər aşiqə dildar qılsa bir nəzər,
 Ol nəzərdən feyz olur ol xaksarə hər nə var.
 Aşiq oldur tərək edə eşqin yolunda dinü dun,
 Dinü dildən çün qərəz görmək rüxsari-yar.
 Tərək edib dünyavü dinin yara can ver ey gönül.
 Malü mülkun sünyavü uqbayə yoxdur etibar.
 Yar vəslin istə qeyrin malına qılma nəzər,
 Çün bilirsən bu fəna var degildir paydar.
 Qibləyi uşşaq bilkim taqi -əbruui həbib.
 Ondən özgə gər hərəm, gər quds qılma ixtiyar.
 Vəsli-cananın bilirsən eyləmə qəti ümid,
Rənciya qılqıl əsasi-etiqadın ustuvər.

Yarana dönüb dedi kim ol pir,	یارانه دونوب دیدیکیم اول پیر
Ey əhli-kəmalü dərkü tədbir.	ای اهل کمال و درک و تدبیر
Təqdir	تقدیر.....
bilmiş	بلمش.....

Siz canları qəmdə qılmanız rıış. سیز جانلری غمده قلمکز ریش
 Qoy mən çəkəyim bu dərdi yalqız, قوی من چکیم بودرد یلقوز
 Siz çümlə hərəm sarı dönünüz. سیز جمله حرم سارو دوننکوز
 Böylə dedi qıldı ahü əfqan, بیله دیدی قلدی آه افغان
 Əfqanə gətirdi çümlə yaran. افغانه کتوردی جمله یاران
 Qamu dedilər kim, ey vəfadar, قامو دیدیلر کیم ای وفادار
 Ustadi-qədimü nəqz göftar. اوستاد قدیم و نغز گفتار
 Bu fəzlü bəlaqətilə dirsən, بو فضل و بلاغتیلە دیرسەن
 Tərsalıği ixtiyar edirsən. ترسالغی اختیار ایدرسەن
 Sən pirü təriq , biz təvabe, سەن پیر و طریق بیز توابیع^۱
 Sən mehrü münir , biz ləvame. سەن مەر و منیر بیز لوامع^۲
 Heç lümə qu yaşdan alırmı? هیچ لمعه^۳ قو یاşدن آلورمی
 Yıldızsız heç qəmər yürürmü? یلدوزسیز هیچ قمر یوررمی
 Sən mürşidi rah, biz müridin, سەن مەرشد راه بیز مریدنک
 (sən) Şeyxi-cahanı , biz ümidin. شیخ جهان بیز امیدنک
 Bu vəqədən ey nəzanə ustad, بو وقعه دک^۴ ای نزانە اوستاد
 Qıldın bizə bu təriqi-irşad. قلدوک بیزه بو طریق ارشاد
 Çün həngi təriqə girdin ey şah, چون هەنگ طریقە کیردنک ای شاه
 İrşad edə qur bizə də ol rah. ارشاد ایده کور بیزه ده اول راه
 Yekrəng kərək mürid ilə pir, یکرنگ کرک مرید ایله پیر^۵

^۱. سنه تابع اولانلار.

^۲. پارلایان، تصوفده سالیکین پارلایان تاثیر.

^۳. ایشیق

^۴. جمشیدوف بو سۆزو «وقته دک» اوخوموشدور.

Yekrənlığə edəli tədbir.	یک رنگ لکه ایده لی تدبیر
Dutdun bu təriqi çünki möhkəm,	دوتدنک بو طریق چونکه محکم
Tərsa oluruz səninlə biz həm.	ترسا اولوروز سنکله بیز هم
Çün ciddilə qıldılar muna cəhd,	چون جدیله قلایلر مونکا جهد
Bir yerdə ola bu rahü bu əhd.	بر یرده اولا بو راه و بو عهد
Ol əhdi qəbul qılmadı pir,	اول عهدی قبول قلمدی پیر
Dağılmağa qurdu rəyü tədbir.	داغلمغه کوردی رای و تدبیر
Çün olmadı şeyxə işlə imkan,	چون اولمدی شیخه ایشته امکان
Qəti-nəzər etdi , döndü yaran.	قطع نظر ایتدی دوندی یاران
Əzm eylədilər hərəm saraya,	عزم ایلدیلر حرم سرایه

.....*'

Qaldı ara yerdə şeyx tənha.	قالدی آره یرده شیخ تنها
Aşuftəvü zarü bisərü pa.	آشفته و زار و بی سروپا
Kəlbi kibi dutdu astanın,	کلبی کبی دتدی آستانین
Ərşə dirək eylədi fəqanın.	عرشه دیرک ایلدی فغانین
Əflakə yetirdi sövti-ahi,	افلاکه یتوردی صوت آهی
Əfqanə gətirdi murqü mahi.	افغانه کتوردی مرغ و ماهی
Bütخانəyə saldı ahi-atəş,	بتخانیه سالدی آهی آتش
Xırqəsini yaxdı ol bəlakəş.	خرقه سنی یاقدی اول بلاکش
Təsbihini verdi aldı zünnar,	تسبیحنی ویردی آلدی زنار
Girdi səri-kuyə verdi kirdar.	کردی سرکویه ویردی کردار

۱. جمشیدوف بورادا «سرپیر» اوخوموشدور.
 ۱. بو سطریر آلیازمادا اوخونما کیفیتده دئییل.

Oradını verdi aldı naqus,
 Rüsvalığa verdi arü namus.
 Qurani dəğişdi aldı İncil,
 İslamını qıldı küfrə təbdil.
 Kuyin hərəm etdi,kəlbin həmdəm,
 Xinzirini yarü banı məhrəm.
 Yeddi gecə ,yeddi gün o rüsva,
 Ol köşk dibində bisərüpa.
 Fəryadü fəqanü zar etdərdi,
 Tövqiyyi-nigahi-yar edərdi.
 Munca ki, edərdi ah ilə zar,
 olmazdı nigar heç xəbərdar.
 Dutmazdı xəbər nigarı ondan,
 Ağah olamazdı yarı ondan.
 Kim şeyx der anı, kimi şeyda,
 Kim uslu der anı, kimi rusva.
 Kim rind der anı, kimi rəna,
 Kim kəbr der anı, kimi tərša.
 Kim deyri der anı, Kimi aşiq,
 Heç nəsnə anı görmə layiq.
 Kim piri-muğan der oldu məcnun,

اورادنی ویردی آلدی ناقوس
 رسوالغه ویردی عار و ناموس
 قرآنی دکوشدی آلدی انجیل
 اسلامنی قیلدی کفره تبدیل
 کوین حرم ایتدی کلین همدم
 خنزیرنی یار و بانی محرم
 یدی کیجه یدی کون او رسوا
 اول کوشک دیبنده بی سرپا
 فریاد و فغان و زار ایدردی
 توقیع^۱ نگاه یار ایدردی
 مونجه که ایدردی آه ایله زار
 اولمازدی نکار هیچ خبردار
 دوتمزدی خبر نکاری اوندن
 آگاه اولامزدی یاری اوندن
 کیم شیخ دیر انی^۲ کیمی شیدا
 کیم اوصلو دیر آنی کیمی رسوا
 کیم رند دیر آنی کیمی رعنا
 کیم کبر دیر آنی کیمی ترسا
 کیم دیری دیر آنی کیمی عاشق
 هیچ نسنه آنی کورمه لایق
 کیم پیرمغان دیر اولدی مجنون

^۱. موهورلنمیش

^۲. جمشیدوف بو سۆزو «شیخ ویرانی» اوخوموشدور.

Kim der anı eşq qıldı məhzun.
 Kim der ki, ulalmış olmuş əbləh,
 Kim der ki, yol azdı oldu gümrah,
 Ney əqlü xirəd ,ney huşü idrak,
 Ney xofı həras kimsədən bak.
 Tədris müsavi birlə nagh,
 Bu məşğələdən qız oldu agah.
 Qıza dedilər kim ey səmənber,
 Bir dəli qapıda hər gün ağlar.
 Bir pir ki. saqqalı ağarmış,
 Şaldan başına əmamə sarmış.
 Məqsudi nə isə bilmək olmaz,
 Nahəq yerə zəcr qılmaq olmaz.
 Qız çünki eşitdi bu hekayə,
 Sölin dedi gəlsin ol gedayə.
 Gəlsin görəyim nədir müradı,
 Yoqdur əbəs ağlamaqda dadı.
 Gəldilər ana dedilər ey pir,
 Xanım səni gəl ki, köşkə istir.
 Çün şeyxi yuxarıya buyurdi,
 Ləbeyk dedi ayağa durdi.
 Cananına qarşı vardı sərməst,

کیم دیر آنی عشق قلدی محزون
 کیم دیر که اولالمش اولمش ابله
 کیم دیر که یول آزدی اولدی کمره
 نی عقل و خرد نی هوش و ادراک
 نی خوف هراس و کیمسدن باک
 تدریس مساوی برله ناکاه
 بو مشغله دن قیز اولدی آکاه
 قیزه دیدیلر کیم ای سمن بر
 بر دلو قاپوده هرکون آغلار
 بر پیر که سقالی آغارمش
 شالدن باشنه عمامه سارمش
 مقصودی نه ایسه بلمک اولمز
 ناحق یره زجر قلماک اولماز
 قیز چونکه اشتدی بو حکایه
 سولنک دیدی کلسون اول کدایه
 کلسون کوریم ندر مرادی
 یوقدر عبس^۱ آغلامقده دادی
 کلدیلر آنکا دیدیلر ای پیر
 خانم سنی کلکی کوشکه استیر
 چون شیخی یوخارویه بویوردی
 لبیك دیدی اغایه دوردی
 جاناننه قارشو واردی سرمست

^۱. بو سوزون ایملاسی آلیزامدا بئله دیر.

İkram ilə qoydu köksünə dəst.
 Gördü sənəmin o nazü nuşi,
 Şeyxin yenə getdi əqlü huşi.
 Əql etmədi çünki şeyxə yarı,
 Qalmadı əlində ixtiyarı.
 Sərməst önündə düşdi bər xak,
 Qalmadı başında huşü idrak.
 Qız baxdı bu hala, oldu heyran,
 Cigəri anın çün oldu büryan.
 Divanə mola, dedi, bu ya məst?
 Kim oldu bu yerdə böylə pabəst.
 Bir neçə zamandan huşa gəldi,
 Canı bədəninə cuşa gəldi.
 Sıçradı yenə ayağa durdı,
 Ol kəbeyi-məqsədə yüz urdı.
 Qız ləli-ləbinə ab verdi,
 Bir xoş söz ilə xitab verdi.
 Kimsiz, dedi, söylə adınız nə?
 Kim munda sizin muradınız nə?
 Dərlər neçə gün səni bu kudə,
 Ha beylə fəqan havü hudə.
 Apardı bu söz pirin qərarın,

اکرامله قويدی کوکسنه دست
 کوردی صنمک او ناز و نوشی
 شیخنک ینه کیتدی عقل و هوشی
 عقل ایتمدی چونکه شیخ یاری
 قالمادی النده اختیاری
 سرمست اوکنده دوشدی برخاک
 قالمادی باشنده هوش و ادراک
 قیزباخدی بو حاله اولدی حیران
 جیکری آنکچون اول بریان
 دیوانه موله دیدی بو یا مست
 کیم اولدی بویرده بویله پابست
 بر نیچه زماندن هوشه کلدی
 جانی بدنینه جوشه کلدی
 سجره دی ینه اغایه دوردی^۱
 اول کعبه مقصده یوز اوردی
 قیز لعل لبینه آب ویردی
 بر خوش سوز ایله خطاب ویردی
 کیم سیز دیدی سویله آدنکوز نه
 کیم مونده سیزک مرادنکوز نه
 دیرلر نیچه کون سنی بو کوده
 ها بیله فغان ها و هوده
 آپاردی بو سوز پیرنک قرارین

^۱. ألیازمادا ایکی بئرده آیاغا دوردی» اغایا دوردی» گندیبدیر کی، دانیشیق دیلین تاثیریدیر.

Aldı bu lətafət ixtiyarın.	الدى بو لطافت اختيارین
Çün sövti sözün eşitdi Sənan,	چون صوت سوزین اشیتدی صنعان
Surət kibi qaldı baqa heyran.	صورت کبی قالدی باقه حیران
Ney taqət ana ki, deyə razın,	نی طاقت آنکا که دیه رازین
Ərz edə könüldəki niyazın.	عرض ایده کونکلده کی نیازین
Bir neçə zamandan ol diləfkar,	بر نیچه زماندن اول دل افکار
Göftarə gətirdi nitq naçar.	کفتارە کتوردی نطق ناچار
Aydur ana: ey şahi lətafət,	ایدور انکا ای شهی لطافت
Həm kişvəri-hüsnə şahi-afət.	هم کشور حسنه شاه آفت
Mən şeyxi-ğərib, yerim hərəmdə,	من شیخ غریب یریم حرمدە
İzzətdəvü nazü möhtərəmdə.	عزتده و ناز و محترمدە
Eşqin məni qıldı xarü xəzlan,	عشقنک منی قیلدی خار و خذلان ^۱
Dinimni həba , günüm pərişan.	دینمنی هبا ^۲ کونم پریشان
Adım hərəm şeyxi Sənan,	آدم حرم شیخ صنعان
Sərdəftər din , əhli Quran.	سردفتر دین اهل قرآن
Quranıma qalib oldu İncil,	قرآنمه قالب اولدی انجیل
İslamımı qıldı küfrə təbdil.	اسلاممی قیلدی کفره تبدیل
Əqlü xirədu kəmalü idrak,	عقل و خرد و کمال و ادراک
Elmü hunərü süluki-əflak.	علم و هنر و سلوک افلاک
Zöhdü vərəu bələğətü huş,	زهد و ورع ^۳ و بلاغت و هوش
Canü dilü səbrü xoşü naxoş.	جان و دل و صبر و خوش ناخوش

^۱. گۆمکسیز ، آردمسیز ، آشاغی انندیر یلمیش

^۲. بیهوده ، عیث

^۳. ایمانلی ، مؤمین

Bən çümlə verib xəyalın aldım,
 Hal ilə bu qilü qalın aldım.
 Minbəd mənü bu kuyi-yərsa,
 Sənsiz olamam daxı şəkiba.
 Qız dedi kim, ey rəisi-islam,
 Tərk et bu xəyali olma bədnam.
 Bu iş sana layiq olmaz əsla,
 Məskən qılasan kənisi-tərsa.
 Yetməz sana nəsnə bu cəfadan.
 Şərm eylə bu şəri-Mustafadan.
 Səbr eylə özünə ol xirədmən,
 Tərsalara olma böylə rişxənd.
 Ömr isə arada fani olmuş,
 Qəbr ilə kəfən zamanı olmuş.
 Şimdən gerü qəbr fırkin ey pir,
 Tərk et bu həvavü eşqi-təsir.
 Aşiqliq işi sənə nə layiq
 Divanə deyir sənə xəlayiq.
 Tərk etmə dinivi olma tərsa,
 Aql....
 Tərk eylə bu eşqü bu xəyali,

بن جمله ویروب خیالانک آلدوم
 حال ایله بو قیل و قالنک آلدوم
 من بعد من و بو کوی ترسا
 سنسز اولامم داخی شکيبا
 قیز دیدی کیم ای رایس اسلام
 ترک ایت بو خیالی اولمه بدنام
 بو ایش سنکا لایق اولمز اصلا
 مسکن قلاسن کنیس^۱ ترسا
 یتمز سنکا نسنه بو جفادن
 شرم ایله بو شرع مصطفی دن
 صبر ایله اوزنکا اول خردمند
 ترسالره اولمه بویله ریش خند
 عمر ایسه اراده^۲ فانی اولمش
 قبر ایله کفن زمانی اولمش
 شمدن کرو قبر فکرین ای پیر
 ترک ایت بو هوا و عشق تاثیر
 عاشقلق ایشی سنکا نه لایق
 دیوانه دییر سنکا خلائق
 ترک ایتمه دینکوی اولمه ترسا
 عقل
 ترک ایله بو عشق و بو خیالی

^۱. عیبادت یئری ، کنیسه

^۲. جمشیدوف بو سۆزو « ömr ilə iradə » اوخوموشدور.

Bi vaqt ələ alma bir mahalı.	بی وقت الہ آلمہ بر محالی
Sənan dedi ey gözüm çıraqı,	صنعان دیدی ای کوزم چراغی
Gəl mana bu sözlər demə dağı.	کل منکا بو سوزلر دیمه داغی ^۱
Rəhm et bu gədayə eylə əhsan,	رحم ایت بو کدایه ایلہ احسان
Yoxdur bu xəyalə daxı dərman.	یوخدور بو خیالہ داخی درمان
Mehmanına xoş riayət eylə,	مهماننکا خوش رعایت ایلہ
Feyzi-nəzərin riayət eylə.	فیض نظرک رعایت ایلہ
Tərkin bu xəyalin , etmə əndiş,	ترکین بو خیالک ایتمه اندیش
Bi vüzü nəsihət eylə bu iş.	بی وعظ و نصیحت ایلہ ^۲ بو ایش
Bu eşq , bu yol , bu astanın,	بو عشق بو یول بو آستانک
Bu kişü bütü meyi-müğanın.	بو کیش و بت می و مغانک
Ta olmaya cism xaki-bican,	تا اولمیه جسم خاک بی جان
Tərki rəhi-eşqə yoxdur imkan.	ترک ره عشقه یوخدور امکان

داخی ترک ایلمزین بن سنی رسوا اولورم
 سنکه ترسا بیچه سن من داخی ترسا اولورم
 مونجه مدت حرم کعبده زهد اولدی ورع
 خادم و می کیده و کلب کلیسا اولورم
 کردکارمنی پرست ایلمشم مونجه زمان
 بت اوکنده می ایچوب رند مبرا اولورم

^۱. داها . گۆرونور بورادا قافیہ اوجباتیندان «داخی» سۆزو بئله اولموشدور.

^۲. جمشیدوف بو سۆزو « ilə » اوخوموشدور.

غرض از مسجد و میخانه همین دلبرایمش
 ساکن کوی خرابات و جلیسا^۱ اولورم
 شیخ دیرم اوزومی ایلردم نفس غرور
 بو غروری برقوب بی سر و بی پا اولورم
 ایلدم مونجه که غواص اولوب دری طلب
 چونکه بولدوم آنی من طالب دریا اولورم
جفا.....

بر زمان دلبر رعنايه دل آسا اولورم
 Daxı tərک eyləməzin bən səni rüsəvə oluram,
 Sən ki, tərşə beçəsən mən daxı tərşə oluram.
 Munca müddət hərəmi-kəbədə zöhd oludu vərə,
 Xadimi meykədəvü kəlbi-kəlisa oluram.
 Kirdigarımnı pərəst eyləmişəm munca zəman,
 Büt önündə mey içib rindi-mübərri oluram.
 Qərəz əz məscidü meyxanəhəmin dilbərimiş,
 Sakini-kuyi-xərabatü cəlisa oluram.
 Şeyxi derdim özümü eylər idim nəfsə qürur,
 Bu qüruri burəqub bisərü bipa oluram.
 Eylədim munca ki, qəvvas olub dürri tələb,
 Çün ki, buldum anı mən, talibi-dərya oluram.
cəfa
 Bir zaman dilbəri-rənayə diləsa oluram.

^۱. کلیسا. گۆرونور بورادا لهجه فورماسی تاثیرسيز اولماييبدير.

Vergil mənə saqi yenidən ^۱ cam,	ویرکل منکا ساقی ینکدن جام
Meyinlə ^۲ gəldi yeni əyam-əyam.	می ینکله کلدی ینکی ایام ایام
Dimağımı tərü tazə eylə-eylə,	دیماغمی تر و تازه ایله ایله
Sovtımni bülənd avazə eylə-eylə.	صوتمنی ^۳ بلند آوازə ایله ایله
Gör dövri-zəmanın inqilabın,	کور دور زماننک انقلابین
Dərc eylə özünə bu hesabın.	درج ایله اوزنکا بو حسابین
Əfsanə nümayi qissəpərdaz,	افسانه نمای قصه پرداز
Bu qissəni böylə verdi pərvaz.	بو قصه نی بویله ویردی پرواز
İslamı bulanda küfri-nüsrət	اسلام بولانده کفر نصرت
Bu ləhzə verərmə dahı fürsət.	بو لحظه ویرورمی داحی فرصت
Döndi yenə şeyx aydur ey pir,	دوندی ینه شیخ ایدور ای پیر
Çün olmadı sənə çarü tədbir.	چون اولمادی سنکا چار و تدبیر
Tərk eyləmədin bu rahi-sevda	ترک ایلمدوک بو راه سودا
Dersən oluram yolunda tərsa?	دیرسنک اولورام یولنکده ترسا
Eçq yolu yamalıcı yoldur ey yar,	عشق یولی یمالوجه یولدور ای یار
Məşüqə nə dersə eylə iqrar.	معشوقه نه دیرسه ایله اقرار
Bu yolda edərsən üç iş,	بو یولده قبول ایدرسن اوچ ایش ^۱
Etmə daxı heç xəyalə əndiş.	ایتمه داحی هیچ خیال اندیش
Ta kim olasan bənımlə yekrəng,	تا کیم اولاسن بنمله یکرنگ

^۱ . جمشیدوف بو سۆزو « yegidən » اوخوموشدور.

^۲ . جمشیدوف بو سۆزو « meyingilə » اوخوموشدور.

^۳ . سسیمی ، سۆزومو

^۱ . عطار اثرینده دئییر : گفت دختر گر تو هستی مردکار چار کارت کرد باید اختیار.

Saf ola bu yolda qalmaya jəng.	صاف اول بو یولده قالمیہ ژنک
Qıl səcdə бүтү bağla zünnar,	قیل سجده بته و باغلا ذی النار
Tərsalığa eylə xoşca iqrar.	ترسالغه ایله خوشجه اقرار
Bütəxanaya gir şərabı qıl nuş,	بتخانیه کیر شرابی قیل نوش
İslami-təriqi qıl fəramuş.	اسلامی طریقی قیل فراموش
Müşəfi özün sal oda yandır,	مصحفی اوزنک سال اوده یاندور
Bu diqqət ilə bəni inandır.	بو دقت ایله بنی ایناندور
Ta kim sənə ola sevdigin yar,	تا کیم سنکا اوله سودکونک یار
Məşüqə	معشوقه
Çün şeyx eşitdi ol xitabi,	چون شیخ اشتدی اول خطابی
Bilmədi işin nədir səvabi.	بلمادی ایشنک ندور صوابی
Qaldı mütəhəyyirü pərişan,	قالدی متحیر و پریشان
Bir dəm baqa qaldı lal, heyran.	بر دم باقه قالدی لال حیران
Sonra dedi ey könül qərarı,	سنکره دیدی ای کونکل قراری
aldın çü ənani ixtiyarı.	الدنک چو عنان اختیاری
Mey içməkü xaça səcdə qılmək,	می ایچمک و خاچه سجده قلمک
Zünnari bülənddə dirə varmək.	ذی النار بلنده دیره وارمک
Bu çümlə edim önündə ey mah,	بو جمله ایدم ^۱ اوکنده ای ماه
Hər nə ki, desən edər bu gümrah.	هرنه که دیسنک ایدر بو کمراه
Həqq müşəfi oda etmə təklif,	حق مصحفی اوده ایتمه تکلیف
Hər kim edər həqq kəlami təşrif.	هرکیم ایدر حق کلامی تشریف ^۲

^۱. جمشیدوف بو سۆزو «idim» کیمی اوخووموشدور.

^۲. اوجا توتماق، جۆرمت انتمک؛ اوجا، یوکسک

Qız daxı qənaət etdi iqdām,
Etmədi kəlamə dahı ibram.
Xuddamə buyurdu ol güləndam,
Bir cami-şərab ver degil xam.
Öz nazik əlilə sundu anı,
Şeyxın anın ilə aldı canın.
Şeyx aldı əlindən eylədi nuş,
Oldu çü bu eşqi-məsti sərxoş.
Bütخانəyə aldı girdi zünnar,
Baqladı belinə qıldı iqrar.
Müşəfi gətirdi oda saldı,
Gəldi büt önündə səcdə qıldı.
Mülhədlığa kibri-əhli tövhid,
İslam kəlamdan oldu təcrid.
İslam dinində hər nə kim var,
Andan bəri oldu, qaldı naçar.
vardı dirə
Tərsabeçələr yığıldı seyrə.
Qıldı yenə səcdə oldu kafir,
Həm piri-müğanə xoş mucavir.

قیز داخی قناعت ایتدی اقدام
ایتمدی کلامه داخی ابرام
خدامه بویوردی اول کل اندام
بر جام شراب ویر دکل خام
اوز نازک اليله صوندی آنی
شیخنک آنک ايله آلدی جانی
شیخ آلدی النذن ایلدی نوش
اولدی چو بو عشق مستی سرخوش
بتخانیه آلدی کردی ذی النار
باغلادی بیلنه قیلدی اقرار
مصحفی کتوردی اوده سالدی
کلدی بت اوکنده سجده قیلدی
ملحد لغه کبر اهل توحید
اسلام کلامدن اولدی تجرید^۱
اسلام دیننده هر نه کیم وار
آندن بری اولدی قالدی ناچار
..... واردی دیره
ترسا بیچه لر یغلدی سیره
قیلدی ینه سجده اولدی کافر
هم پیر مغانه خوش مجاور

^۱. اوزاق ، آیری

قیلدی ترسا ای خوشا بردلبر ترسا بنی
 صبرمی آلدی المدن ایلدی رسوا بنی
 بوی مشکین کاکلی بوینمغه ذی النار اولدی
 برسیه آینه سالدی زلف کافرسا منی
 دینمنی بر نوع المدن آلدی اول ترسا بیچه
 کورسه هر کافر مسلمانم دیمز اصلا منی
 عشق سوداسنده بر سودا ولی سود ایلدم
 جمله سودامنی حسادت قلدی دل سودا بنی
 مهر ایله صالدی مکر اول شه بو رسوایه نظر
 اول جهندن قیلدی بویله مست و ناپروا منی
 عقل و دین و دل خانی ادراک و فضل صبر اوکوش
 قامودن قلدی بری اول شوخ بی همتا منی
 بولسه ممکن رنجیا یاری بلونک وصل حبیب
 کیم یخارلا بلمشم بو کفر ایله فردا منی
 Qıldı Tərsa ey xoşa bir dilbəri tərsa bəni,
 Səbrimi aldı əlimdən eylədi rüsva bəni.
 buyi mişkin kakili boynumğa zünnar oldu,
 Bir siyəh ayinə saldı zülfı-kafərsa məni.
 Dinimni bir növ əlimdən aldı ol tərsabeçə,
 Görsə hər kafır müsəlmanəm deməz əsla məni.
 Eşq sovdasında bir sovda vəli sud eylədim,
 Çümlə sovdamni hisadət qıldı dili-sovda bəni.
 Mehr ilə saldı məgər ol şəh bu rüsvayə nəzər,
 Ol cəhətdən qıldı böylə məstü napərva məni.

Əqlü dinü dil xanı, idraki-fəzlü səbr üküş,
Qamudan qıldı bəri ol şuxi-bihəmta məni.
Bulsa mümkün Rənciya yarı , bilin vəsli-həbib.
Kim yıxarla, bilmişəm bu küfr ilə fərda məni.

Qız yanına gəldi şeyx sərməst.	قیز یانینە کلدی شیخ سرمست
Zənciri-məhəbbətində paybəst.	زنجیر محبتیندە پایبست
Əl küksünə qoydu durdu qarşu.	ال کوکسنه قویدی دوردی قرشو
Daxı nədir əmrin ey səmənbu.	داخی ندر امرنک ای سمن بو
Aydır: nə deyirsən ey vəfadar.	ایدور نديرسن ای وفادار
Əmrin bəri oldu hər nə kim var.	امرنک بری اولدی هر نه کیم وار
Rəhm et məni dılfiqarə imdi,	رحم ایت منی دلفکاره ایمدی
Vəslin bilə eylə çarə imdi.	وصلنک بله ایله چاره ایمدی
Dindən bəri eylədin bəni sən,	دیندن بری ایلدوک بنی سن
Ərzinə geyayəm.....	عرضنه کدایم
Hökmün məni qıldı çünki pamal,	حکمک منی قیلدی چونکه پامال
Gəl ,lütf ilə bari, bir əlim al.	کل لطف ایله باری بر الم آل
Yoxdur daxı məndə səbrü taqət,	یوخدور داخی منده صبره طاقت
Getmişdi əldən istitaət.	کتمشدی الدن استطاعت
Daxı nədir eylə buyruq imdi.	داخی ندور ایله بویروغ ایمدی
Qalmadı bəhanə ayruq imdi.	قالمدی بهانه آیروغ ایمدی
Qız aydır ana kim ey vəfadar,	قیز ایدور آنکا کیم ای وفادار
Dinlə ki, arada bir də söz var.	دینکله که اراده بر ده سوز وار

Mən sahibi-cahü sən gədasən,
 Həm malü mədarə binəvasən.
 Mən əhli-nəsəb , sən əhli-iflas.
 Yoq səndə zərü mətəü əcnas.
 Mehrimğə gərək yuk ilə altun,
 Əsbabü mətəü durrü məknun.
 Çün səndə degil bu istiqamət,
 Muzdurluqa bari qıl qənaət.
 Artıq deməyim bir ildə bari,
 Xıncırmı eylə hifz bari.
 Bir yil bu davara gəlləban ol,
 Bir xoşca gün anı sürücüvan ol.
 Cananı dilərsən eylə xidmət,
 Həml ilə cəfavü covrü möhnət.
 Ver badəvü baxma dövrü çərxə,
 Payəndə degil ki, vermə ərxə.
 Gör dövrü-zəmanə neyləməkdə,
 Şeyxi-hərəmi səg eyləməkdə.
 Xıncır sənün bu nəfsin-dunun,
 Otlaqları mərtəi dövrün.
 Xıncırdurur bu nəfsi-murdar,

من صاحب جاه و سن کداسن
 هم مال و مداره بی نواسن
 من اهل نسب سن اهل افلاس^۱
 یوق سنده زر و متاع و اجناس
 مهرمغه کرک یوک ایله آلتون
 اسباب و متاع و در و مکنون
 چون سنده دوکول بو استقامت
 مزدرلغه باری قیل قناعت
 ارتوق دیمیم بر ایله باری
 خنزمی^۲ ایله حفظ باری
 بر یل بو دواره کله بان اول
 بر خوشجه کون آنی سرجوان^۱ اول
 جانانی دیلرسن ایله خدمت
 حمل ایله جفا و جور و محنت
 ویر باده و باخمه دور چرخه
 پاینده دوکل که ویرمه ارخه
 کور دور زمانه نیلمکده
 شیخ حرمی سک ایلمکده
 خنزیر سکک بو نفس دوننک
 او تلاقلری مرتع دورنک
 خنزیر دورور بو نفس مردار

^۱. یوخسول ، کیسه سیز

^۲. دونوز

^۱. جمشیدوف بو سۆزو «سرجوان sərçəvan» اوخوموشدور، آنجاق معناسی آیدین دئییل.

Xıznirini tanı ol xəbərdar.
 Əvvəl tanı sən bu nəfsi-xıznir,
 Ol sonra bu kimiyaya iksir.
 Tərsa qapısında sanma ol pir,
 Tərsa olub anda gördü xıznir.
 Nəfsində anın var idi bir xam,
 Ol xamlıq anı qıldı bədnam.
 Ol nəfsini güddü oldı qabil,
 Nəfsin tanıdı və oldı kamil.
 Olmuşdu hərəmdə nəfsə məğrur,
 Ol qurrəluq ilə oldu məqhur.
 Urdı həqq anı ayağa saldı,
 Bir neçə zaman ırağa saldı.
 Ta pak ola nəfsi kibrü qəldən,
 Ləzzət görə qıldığı əməldən.
 Ey nəfsə qurur edən nədirsiz,
 Əhvali-zəmanədən xəbərsiz.
 Olmaq diləsən qəbuli dərgah,
 Bil nəfsini, olma böylə gümrah.
 Görməzmi səni rəsuli-əfzəl,
 Nəfsin bilişin büyardı əvvəl.

خنزیرنکی تانی اول خبردار
 اول تانی سن بو نفس خنزیر
 اول صنکره بو کیمیایه اکسیر
 ترسا قاپوسنده صانمه اول پیر
 ترسا اولوب آنده کوردی خنزیر
 نفسنده آنک وار ایدی بر خام^۱
 اول خام لوق آنی قیلدی بدنام
 اول نفسنی کودی اولدی قابل
 نفسین تانیدی و اولدی کامل
 اولمشدی حرمده نفسه مغرور
 اول غره لوق ایله اولدی مقهور^۱
 اوردی حق آنی ایاغه صالدی
 بر نیچه زمان ایراقه صالدی
 تا پاک اوله نفسی کبر و غلدن
 لذت کوره قیلدوغی عملدن
 ای نفسه غرور ایدن ندیرسیز
 احوال زماندن خبرسیز
 اولمک دیله سنک قبول درکاه
 بیل نفسنکی اولمه بویله کمراه
 کورمز می سنی رسول افضل
 نفسنک بلشین بیوردی اول

^۱. چاتمازالیق
^۱. ازیلمیش ، آیاغا سالمیش

Nəfsini bilü sonra həqqi bildir,
 Nəfsini tanımayan oldu kafər.
 Söz mədəni sirri-gövhərəfşan,
 Birdən bilə qıldı nəzmi-dəstan.
 Şeyx aldı ələ əsavü naqus,
 Əldən yerə saldı arü namus.
 Xınzirlərini gəllə etdi,
 Otlaqlarına vü aldı getdi.
 Xınziri güdərdi ol diltikar,
 Eylərdi fəqanü naləvü zar.
 Səhrada keçərdi günü gündüz,
 Həmdəmləri , həmzəbanı donuz.
 Gecə ki, evə gələrdi ol zar,
 Baxmazdı yüzünə ol sitəmkar.
 Kuyində edərdi sübhədək ah,
 Olmazdı nigari andan agah.
 Şeyxə yox idi heç iltifatı,
 Qəsdı bir ihanət idi qatı.
 Öz dininə bir dəyanət etdi,
 İslamə gərəz əhanət etdi.
 Aldırdı dililə anı ol şux,
 Bir zərrəcə dildə sevgisi yox.
 Məkrin nə bilirdi şeyxi-sadə,

نفسنک بیل و سنکره حقى بیل دیر
 نفسین تانیمین اولدی کافر
 سوز معدنی سّر کوهر افشان
 بیردن بیله قلدى نظم داستان
 شیخ الدی اله عصا و ناقوص
 الدن یره سالدی عار و ناموس
 خنزیرلرینی کله ایتدی
 اوتلاقلارینه و آلدی کیتدی
 خنزیری کوردی اول دل افکار
 ایلردی فغان و ناله و زار
 صحراده کچردی کونی کوندوز
 همدملری هم زبان دنکور
 کیجه که اوه کلوردی اول زار
 باخمزدی یوزینه اول ستمکار
 کوینده ایدردی صبحه دک آه
 اولمازدی نکاری آندن آگاه
 شیخه یوق ایدی هیچ التفاتی
 قصدی بر اهانت ایدی قاتی
 اوز دیننه بر دیانت ایتدی
 اسلامه غرض اهانت ایتدی
 آلدردی دل ایله آنی اول شوخ
 بر زره جه دیله سوکوسی یوخ
 مکرین نه بلوردی شیخ ساده

Gündən-günə eşqi xud ziyadə.
Almışdı qərarü əqlü huşi,
Salmışdı həvayə səbr quşi.
Bu hal ilə qaldı ol bələcu,
Yaranı pəzir görəlim ol su.
Şeyxin hələ qoy bu halı beylə,
Yaranı hərəmdə netdi söylə.

کوندن کونه عشقی خود زیاده
آلمشدی قرار و عقل و هوشی
صالمشدی هوایه صبر قوشی
بو حال ایله قالدی او بلاجو
یارانی پذیر کورلم اول سو
شیخنک هله قوی بو حالی بیلە
یارانی حرمده نتدی سویله

Çünkim hərəmə yetişdi yaran,
Vardı belə qıldı zarü-əfqan.
Qalmışdı hərəmdə kim xəlifə,
Sordu bu dəqiqədən səlifə.
Bir-bir dedilər nə oldu əhval,
Tərsabeçə qıldı anı pamal.
Bu hali eşitdi ol mucavir,
Qaxıdı buları söydi vafır.
Kim süfləvü xarü dun imişsiz,
Bu yolda qatı zəbun imişsiz.
Siz olmyasız ona mütabe,
Böylə qılasız tərifi-zaye.

چونکیم حرمه یتشدی یاران
واردی بیلە قیلدی زار و افغان
قالمشدی حرمده کیم خلیفە
سوردی بو دقیقدن سلیفە^۱
بر بر ددیلر نه اولدی احوال
ترسا بیچه قیلدی آنی پامال
بو حالی اشتدی اول مجاور^۲
قاخیدی بولاری سوکدی وافر
کیم سفله و خار و دون ایمش سیز
بو یولده قاتی زبون ایمش سیز
سیز اولمیه سیز اونکا متابە^۳
بویله قله سیز طریقی ضایع

^۱. کُنچمیش احوالاتی

^۲. مسجد یا پیر قوللو غچوسو

^۳. آرخاسینجا گئندن ، مرید اولان

Şeyxi edə böylə rüsva,
 İslami buraqa, ola tərša.
 Əfsus ki, bivəfa imişsiz,
 Bu mənzilə nasiza imişsiz.
 Olsun təriqi heç münasib,
 Pirinə müxalif ola talib.
 Durun dönəlim yenə orayə,
 Varıb yetəlim o şeyxi-canə.
 Dinimizə gəlməz isə ol yar,
 Tərsalığa biz edəlim iqrar.
 Yekrəng isə daxı yarə ol pir,
 Yekrəng olalım biz ona bir-bir.
 Bu himmət ilə xəlifə dürdi,
 Pir olduğu kişvərə yüz urdı.
 Anınlə belə qoşuldu yaran,
 Ərmən saruya düzüldü yaran.
 Əqşayi-şərifə yetdilər çün,
 Əgləndilər anda bir neçə gün.
 Ol dəmdə bu ruzigarə zahir,
 Sum anın idi həşr axir.
 Qədrin tələbində çümlə əshab,

شیخی ایده بویله رسوا
 اسلامی براقه اوله ترسا
 افسوس که بی وفا ایمیش سیز
 بو منزله ناسزا ایمیش سیز
 اولسون طریقی هیچ مناسب
 پیرینه مخالف اوله طالب
 دورنک دونلم ینه اورایه
 وارب یتە لوم او شیخ جانە
 دینمزە کلمز ایسە اول یار
 ترسا لغە بیز ایده لوم اقرار
 یکرنک ایسە داخی یارە اول پیر
 یکرنک اولالوم بیز اونکا بربر
 بو همت ایله خلیفه دوردی
 پیر اولدوغی کشورە یوز اوردی
 انکله بلە قوشولدی یاران
 ارمن صارویه دوزلدی یاران
 اقصای شریفه یتدیلر چون
 اکلندیلر آندە بر نیچە کون
 اولدمده^۱ بو روزکاره ظاهر
 صوم^۲ آننک ایدی حشر آخر^۳
 قدرنک طلبنده جمله اصحاب

^۱. اول دمده ، او زمان

^۲. اوروجلوق ، اوروج

^۳. قیامت گونو

Tərk eylədilər bu xurd ilə xab.	ترک ایلدیلر بو خرد ^۱ ایله خواب
Ta kim qılalar duayi pirə,	تا کیم قلالر دعای پیره
İrşad ola həqqdən ol fəqirə.	ارشاد اوله حقدن اول فقیره
Əqsadə oturdı ictimafə,	اقتصاده اوتوردی اجتکافه
Səbərhnə sənhəyə təvafə.	سربرهنه سنده یه طوافه
Qədrin geçəsində çümlə yaran,	قدرنک کیجه سنده جمله یاران
Yüz tutdı allaha qıldı əfqan.	یوز توتدی آله قیلدی افغان
Zar aqladılar xudaya ol dəm,	زار آغلادیلر خدایه اولدم
Qaldırdı əlin duaya ol dəm.	قالدردی الین دعایه اولدم
Söylərdi xəlifə miskin,	سویلردی خلیفه مسکین
Zarilə diyərdi çümlə amin.	زار ایله دیردی جمله آمین

الهی حرمتی قدر و برات و مسجد اقصی
 به حق روضهء پیغمبر و هم کعبه و بطر
 الهی حرمتی افلاک و عرش قرص کردون
 به حق سدر و معمور و چرخ کون مافیها
 الهی حرمتی ایجاد هر کونین و انس و جن
 به حق حرمتی منزطین آدم حوا
 الهی حرمتی فردوس و هنر حوری و قلمان
 به حق روضه رضوان و خلد جنت الماوی
 الهی حرمتی قرآن قدر انبیا
 به حق معجزات فیض رونقی برا

الهی حرمتی اقطاب سالك

به حق خواجه عالم محمد سرور انبیا

هدایت ایله کل پیرموزه ارشاد اولکل

آنی فضلکله دوندر دینه بویله قویماکل

İlahi hörməti qədri-bəratü məscidi-əqsa,

Behəqi rövzeyi peyğəmbərü həm kəbeyü butrə.

İlahi hörməti əflakü ərşü qüsi-gərdun.

Behəqi sədrü məmurü çərxi kuni-mafiha.

İlahi hörməti icadi hər küninü insü cin,

Behəqi hörməti mənzətini Adəmə Həva.

İlahi hörməti firdovsü hünəri-huriyü qılman,

Behəqi rövzeyi rizvanü xoldi cənətül-məva.

İlahi hörməti-Quran, qədri ənbiya

Behəqi möcizati- ronəki-bərta.

İlahi, hörməti-əqtab sülki

Behəqi xaceyi-aləm Mohəmməd sərvəri ənbiya.

Hidayət eyləgil pirimizə irşad olgil,

Anı fəzlinlə döndər dinə böylə qoymqıl.

Əshabi dua çü övcə gəldi,

اصحاب دعا چو اوجه کلدی

Dəryayi-əcabə mövcə gəldi.

دریای اجابه موجه کلدی

Rəhm oldu nüzulə şeyxə həqdən,

رحم اولدی نزوله شیخه حقْدن

Qurtardı anı bu aqlamaqdan.

قورتاردی آنی بو آغلامقدن

Gəl görəli imdi şeyx halı,
 Könlündə nədir anın xəyalı.
 Bir gün məgər ol könül şikəstə,
 Xinzirləri aldı gəldi dəştə.
 Bir arq kənari dutdı məskun,
 Naqusi çalırdı məstü məhzun.
 Otlardı donuz həvaləsində,
 Xoşhalü həzinü naləsində.
 İlhami fəzli-feyzi-yəzdan
 Qıldı bu xitabi key Sənan,
 Yetməzmi bu xabü gəflət ey pir,
 Öz halına gəl cəhanə bax pir.
 Gör kim bu nə yerdəsən, nə işdə,
 Öz halını gör ki, nə rəvişdə.
 Göz aç bu cəhanə bir nəzər qıl,
 Etmiş əməlinə bir gözər qıl.
 Yuxudan oyanmış oldu agah,
 Başına dögüb ahü yüz ah.
 Mən handayamü bu yer nə yerdir?
 Çövrəmdə bular nə canivərdir?
 Yanımda nədir bu zəndü naqus?
 Zünnar belimdə əfsus əfsus.

کل کورلی ایمدی شیخ حالی
 کوکلندە ندور آنک خیالی
 برکون مکر اول کونکل شکسته
 خنزیرلری آلدی کلدی دشته
 بر آرق کناری دوتدی مسکین
 ناقوسی چالوردی مست و محزون
 اوتلاردی دنکوز حواله سنده
 خوش حال و حزین و ناله سنده
 الهام فضلی فیض و یزدان
 قلدی بو خطابی کای صنعان
 یتمزمی بو خواب و غفلت ای پیر
 اوز حالکا کل جهانە باق پیر
 کور کیم بو نه یردسن نه ایشده
 اوز حالنکی کور که نه روشده
 کوز آچ بو جهانە بر نظر قیل
 اتمیش عملنکا بر کزر قیل^۱
 یوخودن اویانمش اولدی ناکاه
 باشینه دوکوب آه و یوز آه
 من هاندیم و بو یر نه یردور
 چورمده بولار نه جانوردور
 یانمده ندور بو زند و ناقوص
 ذی النار بیلمده افسوس افسوس

^۱. گوز گزدير

Qəflətdən oyandı huşa gəldi,	غفلتدن او یاندی هوشه کلدی
Canı bədənində cuşa gəldi.	جانى بدننده جوشه کلدی
Saldı özün arxa qısl eylədi,	صالدى اوزن آرقه غسل ایلدی
Aşuftəlüğü nə qandı bildi.	آشفته لوغنه قاندی بیلدی
Çeşmindən axıtdı əşki xünün,	چشمندن آقتدی اشک خونین
Döndərdi hərəm saruya yönin.	دوندردی حرم صارویه یونین
Tanrısına səcdə qıldı dərhal,	تتکرسنه سجده قیلدی درحال
Ərz eylədi həqqə zəfi əhval.	عرض ایلدی حقه ضعف احوال

لطف ایلیه مکر فضل دا سنکا

یا بر شفاعت ایلیه کیم مصطفی سنکا
 قابل دوکل که جرمی عرض ایلیم ای آله
 عفوعمیم فیضدن قیل بر سخا منکا
 درکاهه داخی یوز دوتوب کلمک محالدور
 فضلنک هدایت ایلیه بر رهنما منکا
 نفس حسنم اتمدی بر نوع روسیاه
 قاپونده داخی سولمک اوله روا منکا
 بویله کنهای قلمکه یوق ایدی منده تاب
 سندن دورور مکر ینه بو افترا منکا
 عرض ایلمک کنهای نه حاجت ای کریم
 یتمز می خجالت و بو یوزقرا منکا
 دارفناده رنجیه رحم ایله ای رحیم
 روز جزاده ویر نیجه ویرسنگ جزا منکا

Lütf eyləyə mægər fəzli-xuda sana,
 Ya bir şəfaət eyləyə kim Mütəfa sana.
 Qabil degil ki, cürmumu ərz eyləyim ey allah,
 Əfə əmimi feyzdən qıl bir səxa mana.
 Dərgahına daxı yüz dutub gəlmək məhaldır,
 Fəzlin hidayət eylə bir rəhnəma mana.
 Fəzli-həsənim etmədi bir növ rusiyah,
 Qapında daxı süləmək ola rəva mana.
 Böylə künahi qılmağa yox idi məndə tab,
 Səndən durur mægər yenə bu iftira mənə.
 Ərz eyləmək gnahımı nə hacət ey kərim,
 Yetməzmi xəcaləti bu yüziqara mənə.
 Darifənədə Rənciyə rəhm eylə ey rəhim,
 Ruzi cəzadə ver necə verirsən cəza mənə.

Təsiri duayi fayzi-əshab,	تاثیر دعای فیض اصحاب
Qılmışdı çü şeyxə əfə icab.	قلمشدی چو شیخه عفو ایجاب
Hatıfdən irişdi geybi-ilham,	هاتفدن ارشدی غیب الهام
Tövbəni qəbul qıldım ey xam.	توبنکی قبول قلدیم ای خام
Bu müjdədən oldu şeyx şadab,	بو ^۱ مژده دن اولدی شیخ شاداب
Dutdu hərəmə yüzün şitaban.	دوتدی حرمة یوزین شتابان

^۱جمشیدوف بو سۆزو «bir» اوخوموشدور.

Saqı ələmim ziyadə oldu,	ساقی الم زیاده اولدی
Dəfinə səbəb çü badə oldu.	دفعنه سبب چو باده اولدی
Ver badə pəyəpey etmə ihmal,	ویر باده پیایی ایتمه اهمال
İftadəyi mönətəm əlim al.	افتاده محتتم الم آل
Yoxdur bu cəhanin etibarı,	یوخدور بو جهانک اعتباری
Ya dövrü zəmanənin qərarı.	یا دور زمانه ننک قراری
Eyşinə cəhanin olma məğrur,	عیشینه جهاننک اولمه مغرور
Olmaz bu cəhandə kimsə məstur.	اولمز بو جهانده کیمسه مستور
Aldanma cəhanə alı çoxdur,	آلدمه جهانه آلی چوخدور
Bavər qılacaq xisalı yoxdur.	باور قلاچک خصالی یوخدور
Əvvəl sunar ol şərabi saqı,	اوول صونر اول شراب ساقی
Sonundan urar sənənlə laqı.	سوکودن اورر سنکله لاقی
Hər kimsə kim ondan içsə bir cam,	هر کیمسه کیم اوندن ایچسه برجام
Ol cam ona zəhr olur sərəncam.	اول جام اونکا زهر اولور سرانجام
Bir yaxşı xisalı vardır amma,	بر یخشی خصالی واردر اما
Padaşi-əmməl qılır təməna.	پاداش عمل قلور تمنا
Hər kimsə bilir səfancin əlbət,	هر کیمسه بلور صفانجین البت
Sevgisinə sevgi, bügzə bügzət.	سوکوسنه سوکو بغضه بغضت

Danəndəyi-piri nəğzü göftar,	دائنده پیر نغز و گفتار
Qıldı bu hekayə böylə izhar.	قلدی بو حکایه بویله اظهار
Təqdiri-xudayü hökmi-barı,	تقدیر خدا و حکم و باری
Nə sevgi ki, şeyxə idi varı.	نه سوکو که شیخده ایدی واری

Əfafi-müzaəf ilə etdi anı,	اعفاف مضاعف ایتدی آنی
Qız canına saldı əcrü qanı.	قیز جانینə صالدى اجر و قانى
Köşk üzrə oturmuş idi ol mah,	کوشک اوزره اوتورمیش ایدی اول ماه
Canına bir od düşdü nagah.	جانینə بر اود دوشدى ناکاه
Sıçra ayağa durdu sərməst,	سیچره ایاغه دوردى سرمست
Pabərəhnə dişrə çıxdı dərdəm.	پابرهنه دشره چیخدى در دم
Ney tağəti qaldı biqərari,	نی طاقت قالدی بی قراری
Getdi qamu səbrü ixtiyari.	کیتدی قمو صبر و اختیاری
Fəryadü fəqanü ah qıldı,	فریاد و فغان و آه قیلدی
Dəşt saruya əzmi-rah qıldı.	دشت صارویه عزم راه قیلدی
Səhralərə düşdü pabərəhnə,	صحرالره دوشدى پابرهنه
Bil kim səridilgüşa birəhnə.	بلکیم سردلکشا بیرهنه
Kimdən sorar idi şeyxi ol mah,	کیمدن سورر ایدی شیخی اول ماه
Bu hal ilə gəzdi ta şəbangah.	بو حال ایله چو کزدی تا شبانگاه
Ol gecə sabah olunca ol mah,	اول کیجه صباح اولنجه اول ماه
Eylərdi fəqanü naləvü ah.	ایلردی فغان و ناله و آه
Tənhacə yürürdi ol bələcu,	تنهاجه یوروردی اول بلاجو
Xurşid sifət mənəzil hər su.	خورشید صفت منازل هر سو
Bir kimsə yoluqdı ona yolda,	بر کیمسه یولوقدی اونکا یولده
Kəbə sarudan gəlirdi ol da.	کعبه صارودن کلوردی اول ده
Ol verdi xəbər, yügürdi ol su,	اول ویردی خبر یوکوردی اول سو
Sürətlə yürürdi ol bələcu.	سرعتله یوروردی اول بلاجو
Sərməst gedirdi bi sərüpa,	سرمست کیدردی بی سر و پا

Ney kimsənədən hərasü pərva. نی کیمنه دن هراس و پروا
 Kəndözünə yolda söylər idi, کنداوزینه یولده سولر ایدی
 Könlünü munula övlər idi. کونکلینی مونکله اولر ایدی

نیلرم داخی بتی چونکه مسلمان اولورم
 انجلی ترک ایدرم تابع فرقان اولورم
 دیرلر مرشدم اول پیر مغان ایدی همین
 پیر صنعانه اویوب همدم فرقان اولورم
 یدی جدن بری ترسالغی دین اتمیش ایدم
 بو دینی ترک ایدرم هم دینی جانان اولورم
 نچه اوقاتده بتخانده می خواره ایدوم
 کنج مسجد دوترم قاری قرآن اولورم
 بت پرست ایدم ترسالره شیطان اویوب
 خادم صومعه و عابد و دیرکان اولورم
 نیچه یل کزدم ایسه اورتده خنزیر صیفت
 ترک ایدوب ایمدی بو حیوانلغی انسان اولورم
 کفر و تقلید ایله چوق ایلدوم اسلامه ارا
 نادم ایلدکم ایشه پشیمان اولورم
 بلمشم مذهب عیسائیک او منسوخ لغین
 مصطفی شرعینه اویوب اهل ایمان اولورم
 یولدن آزدردی بنی رنجی نه شیطان لغیله
 دوترم دوغری طالب یزدان اولورم
 Neylərəm daxı büti çünki müsəlman oluram,

İncili tərک edirəm tabei fərқan oluram.
 Derlər mürşidim ol piri-muğan idi həmin,
 Piri-Sənanə uyub həmdəmi fərқn oluram.
 Yeddi cəddən bəri tərsalıǵı din etmişidim,
 Bu dini tərк edirəm həmdini canan oluram.
 Neçə övqatda bütханədə meyxarə idim,
 Künci məscid tuturam qari Quran oluram.
 Büt pərəst idim tərsalərə , şeytanə uyub,
 Xadimi-sovməvü abidü deykan oluram.
 Neçə yıl gəzdim isə ortada xinzir sifət,
 Tərк edib imdi bu heyvanlıǵı insan oluram.
 Küfrü təqlid ilə çox eylədim islama ara,
 Nadiməm eylədigim işə pəşiman oluram.
 Bilmişəm məzhəbi İsanın o məsuxlıǵın,
 Müstəfa şərinə uyub əhli-iman oluram
 Yoldan azdırdı bəni Rənci nə şeytanlıǵ ilə,
 Duturam doğruyı talibi yəzdan oluram.

Tüccar ilə vara-vara ol mah,
 Şeyxi hərəmə yetişdi naghah.
 Şeyxə dedi: ey vəfalı yarım,
 Dur imdi , gör imdi etibarım,
 Qılğil mənə imdi ərzi iman,
 Yekrəng olayı ki, çımadan can.

توچار ایله واره واره اول ماه
 شیخ حرمة یتشدی ناکاه
 شیخه دیدی ای وفالو یاریم
 دور ایمدی کور ایمدی اعتباریم
 قلکل منکا ایمدی عرض ایمان
 یکرنگ اولاییم که چخمدن جان

Yekrəngim olub sən oldun ey şah, یکرنگم اولوب سن اولدنگ ای شاه
 Bu fəzlü bəlağət ilə tərsa. بو فضل و بلاغت ایله ترسا
 Tərsabeçəyəm məni-pərişan, ترسا بچه یم من پریشان
 Yəkrəng olub olam müsəlman. یکرنگ اولوب اولام مسلمان
 Mən sənə nə qıldım isə ey pir, من سنکا نه قلدیم ایسه ای پیر
 Qıl anı mənə yüz öncə bir-bir قیل آنی منکا یوز اونجه بیربیر
 Səbrin degiləm sənin kimi əhl, صبرنگ دکلم سنک کیمی اهل
 Səbr ilə işini eylədin səhl. صبر ایله ایشنگی ایلدنگ سهل
 Eşqin mənə urdu atəş, عشقنگ منکا ایله اوردی آتیش
 Can çıxmağa gəldi xoşu naxoş . جان چخمغه کلدی خوش و ناخوش
 Can çıxmada eylə dini təlqin, جان چخمدين ایله دینی تلقین
 Rib etmə ölümüm eylə yəqin. ریب^۱ ایتمه اولومم ایله یقین
 Ərz eylədi ona şeyx iman, عرض ایلدی اونکا شیخ ایمان
 İman ilə verdi ol sənəm can. ایمان ایله ویردی اول صنم جان
 Eşq yoluna verdi canı-şeyda, عشق یولینه ویردی جان شیدا
 Oldu bu yola şəhidi-əla. اولدی بو یوله شهید اعلی
 Şeyxin dizi üzrə qoydı başın, شیخنک دیزی اوزره قویدی باشین
 Gözündən axıtdı qanlı yaşın. کوزیندن آختدی قانلو یاشین
 Həsərət bilə şeyxə verdi canın, حسرت بله شیخه ویردی جانین
 Bil can ilə bi iki cəhanin. بل جان ایله بو ایکی جهانین
 Şeyx anı görüb xərab oldu, شیخ آنی کوروب خراب اولدی
 Canü cigəri kəbab oldu. جان و جگری کباب اولدی

^۱. آل ، حیلە

Üstündə yolundı zarü məhzun,
 Tənhavü zəlilü nəğzü purxun.
 Ney taqət ona düzə məzarın,
 Təhid edə ol məzarü yarın.
 Nə kimsə ona müinü nasir,
 Bir neçə zamanda qaldı sabir.
 Gəh edər idi qəza ilə cəng,
 Kim edə o nazəninə bir rəng.
 Üstündə gəhi fəqan edirdi,
 Gəh mənzərinə rəvan edirdi.

اوستنده يولوندى زار و محزون
 تنها و ذليل و نغز پر خون
 نى طاقت اونکا دزه مزارين
 تمهيد^۱ ايده اول مزار و يارين
 نه کيمسه اونکا معين و ناصر
 بر نيچه زمانده قالدى صابر
 که ايدر ايدى قضا ايله جنک
 کيم ايده او نازنينه بر رنگ
 اوستنده کهي فغان ايدردى
 که منظرکا روان ايدردى

Təqdiri xudavü fəzli-yəzdan,
 Gəldi o diyarə çıxdı yaran.
 Şeyx oldıǵu səmtə irdilər çün,
 Gördilər anı zəlilü məhzün.
 Ayaǵına düşdi gəldi varı,
 Var eylədilər fəqanü zari.
 Şükr eylədilər qamu bu halə,
 Yer qazdılar ol məhi nəhalə.
 Hər növ ilə düzdülər məzari,
 Tabşırdılar anda gülüzari.
 Sordular şeyxə bir-bir əhval,

تقدير خدا و فضل يزدان
 کلدی او دياره چيخدی ياران
 شيخ اولدوغی سمته اردیلر چون
 کوردیلر آنی ذلیل و محزون
 ایاغنه دوشدی کلدی واری
 وار ایلدیلر فغان و زاری
 شکر ایلدیلر قمو بو حاله
 یر قازدیلر اول مهی نهاله
 هر نوع ايله دوزدیلر مزاری
 تابشوردیلر آنده کلעزاری
 سوردیلر شیخه بربر احوال

^۱. حاضیر لاماق

Bildilər anın ki, necədir əhval.	بلدیلر آنک که نیجه دور احوال
Şeyx xirqəsin ona qıldı təkfīn,	شیخ خرقه سین اونکا قلدى تکفین ^۱
Qıldı öz əlilə anı tədfīn.	قلدى اوز اليله آنی تدفین
Bir neçə zaman qərar qıldı,	بر نیچه زمان قرار قلدى
Qəbrin sənəmin məzar qıldı.	قبرین صنمنک مزار قلدى
Kəbəyə sarı aldı döndi yaran,	کعبه صارو آلدی دوندی یاران
Şeyx oldı hərəmdə ol kəmakən	شیخ اولدی حرمدە اول کماکان

تمت هذه النسخة الشريف
 بعون الله الملك
 اللطيف
 تمت

أسكى سۆزلر و معنالارى

آرتوق (artuq): داها

آرتوق ديميم بر ايلده بارى خنزرمى ايله حفظ بارى

آدى بلو (adı bəllü): آدى-سانلى ، مشهور

ايلده آدى بلو شيخ اسلام هم روم اراسنده هم شام

آقتدى (aqtıdı): آخيتماق ، توكم

چشمندن آقتدى اشك خونين دوندري حرم صارويه يونين

آل (al): حيله ، مكر

آلدمه جهانہ آلى چوخدور باور قلاجك خصالى يوخدور

آلتون (altın): قيزيل

مهرمغه كرك يوك ايله آلتون اسباب و متاع و در و مكنون

آلدردى (aldırdı): آلداتماق فعلىندن ، حيله ائتمك

آلدردى دل ايله آنى اول شوخ بر زره جه ديلده سوكوسى يوخ

آيروغ (ayrıq): باشقا ، فرقى

داخى ندور ايله بويروغ ايمدى قالمدى بهانه آيروغ ايمدى

ارمك (ərmək): يئتيشمك ، چاتماق ، وارماق

شيخ اولدوغى سمتہ ارديلر چون كورديلر آنى ذليل و محزون

اكلنمك (əylənmək): دينجلمك ، ايستيراحت ائتمك

اقصای شريفه يتديلر چون اكلنديلر آنده بر نيچه كون

اوصلو (uslu): عاقللى

كيم شيخ دير انى كيمي شيدا كيم اوصلو دير آنى كيمي رسوا

اوچقونماق (uçqunmaq): اوچونماق فعلیندندیر، کئتمک معناسندا. بو سۆز
 بو گون بو فورمادا یالنیز تارتار دیلینده قالیبدیر. باشقالاردا
 اوچونماقدیر.

قالمدی تنینده تاب و طاقت **اوچ قوندی** الندن استطاعت

اوزره (üzrə): خاطیر ، گۆره ، اوستونه ، ایچینده

شیخ **اوزره** یغلدی جمله غمزاد واروب دیدیلر که بو نه بیداد
 کوشک **اوزره** اوتورمیش ایدی اول ماه جانینه بر اود دوشدی ناکاه
 شیخنک دیزی **اوزره** قویدی باشین کوزیندن آختدی قانلو یاشین

اول (ol): او

افلاکه که چکدی آه عشق مد باغلا دی طریقی عقله **اول** سد

اولمک (öləmək): راحتلاماق ، تسکین وئرمک

کنداوزینه یولده سولر ایدی کونکلینی مونکله **اولر** ایدی
اوکنده (önündə): قاباغیندا، قارشیندا

بو جمله ایدم **اوکنده** ای ماه هر نه که دیسنگ ایدر بو کمره

اوکوش (öküş): چوخ

عقل و دین و دل خانی ادراک و فضل صبر **اوکوش**

قامودن قلدی بری اول شوخ بی همتا منی

اویماق (uymaq): آلدانماق ، اینانماق

دیرلر مرشدم اول پیر مغان ایدی همین

پیر صنعانه **ایوب** همدم فرقان اولورم

ایراق (iraq): اوزاق ، کنار

اوردی حق آنی ایاغه صالدی بر نیچه زمان **ایراقه** صالدی

ایریشمک (irişmək): چاتماق ، یئتیشمک

بر ناحیه **ایریشدی** اول شاه واری او دیارنک ایدی کمره

ایشته (iştə): بودور، بئله سینه، بوجور

چون اولمدی شیخه **ایشته** امکان قطع نظر ایتدی دوندی یاران

ایمدی (imdi): ایندی سۆزون اُسکی شکلی

ساقی منکا ورکیل ایمدی بر جام تا ایدم آننکله ترک اسلام

برله (birlə): ایله باغلایچیسی

تدریج مساوی برله ناکاه بو مشغله دن قیز اولدی آگاه

بویوردی (buyurdu): گئتدی

چون شیخی یوخارویه بویوردی لیبیک دیدی اغایه دوردی

برقوب (biraqıb): آل چکمک ، اؤتورمک ، بوراخماق

شیخ دیرم اوزومی ایلردم نفس غرور بو غروری برقوب بی سر و بی پا اولورم

بوزماق (bozmaq): سیلمک ، تمیز ائتمک ، آرادان قالدیرماق

وار ایدی قدرده بویله یازو یازونی بوزارمی زور بازو

بلو (bəllü): اونلو ، شهرتلی

هم روم اراسنده هم شام ایلده آدی بلو شیخ اسلام

بلماق (bulmaq): تاپماق

بولسه ممکن رنجیا یاری بلونک وصل حبیب

کیم یخارلا بلمشم بو کفر ایله فردا منی

بویروغ (buyruq): آمر ، فرمان

داخی ندور ایله بویروغ ایمدی قالمدی بهانه آبروغ ایمدی

بلشین (biləşin): تانیماغینی ، بیلمه سینی

کورمز می سنی رسول افضل نفسنک بلشین بیوردی اول

تلبه (tilbə): مست، سرخوش

من تلبه و مست لالابالی فکرم نه جهان نه ملک و مالی

تنکرسنه (tanrısina): آلاهیانا

تنکرسنه سجده قیلدی درحال عرض ایلدی حقه ضعف احوال

تیکمک (tikmək): تعیین ائتمک

کعبده خلیفه تکدی آنی تا قویمیه خالی اوز مکانی

جلاو(cilöv): آتین بوینونا باغلایان بند ، بویندوروق

شیطان منی کور نه حاله سالمش جلاویمی خوش الینه آلمش

دان(dan): سحر تئزدن

غسل ایلدی کیردی خلوته اول داکادک دعايه مشغول اولدی

دالماق(dalmaq): غوطه ور اولماق

هر بری بر اوز که فکره دالدی

دوار(davar): سورو، خیردا مال سوروسو؛ بو سؤز بورادا أسکی معناسیندا ایشلنیلیدیر.

بر یل بو دواره کله بان اول بر خوشجه کون آنی سرجوان اول

دوتماق (dutmaq): توتماق

کلبی کبی دتدی آستانین عرشه دیرک ایلدی فغانین

دوتمزدی خبر نکاری اوندن آگاه اولامزدی یاری اوندن

دوشرمک(döşərmək): سالماق

بر ایش که دوشردی بویله عاقل زور ايله دوکل که اوله غافل

دوشورمک(düşürmək): توپلاماق، ییغماق

کفر ایچره بر آفت اولدی ظاهر اسلامه دوشردی شور غوغا

دزمک (düzmək): تیکمک ، دوزمک، دوزلمتمک فعلی ده بو فعلدن یارانیر.

نی طاقت اونکا دزه مزارین تهید ایده اول مزار و یارین

هر نوع ايله دوزدیله مزاری تابشوردیلر آنده کلعذاری

دیر(dir): دئیر

دیرسیز که زیاده دور بلاغت ادراکله عقل و فهم و راییت

دیرک(dirək): دایاق

کلبی کبی دتدی آستانین عرشه دیرک ایلدی فغانین

دشره(dişrə): ائشیک ، قدیم معناسی ائو قاپیسیدیر.

سیچره ایاغه دوردی سرمست پابرهنه دشره چیخدی در دم

سارماق (sarmaq): دولاماق

بر پیر که سقالی آغارمش شالدن باشنه عمامه سارمش
سان (san): شهرت ، آد-سان

خوب لق آنکا ویروب سان زلیخا اولدی بو ده بت پرست ترسا
سانماق (sanmaq): گومان ائتمک ، تصور ائتمک

عقلنک دیسه جمله دن زیاده کیرمز هنرک چو سانه آده
سرجوان (surucuvan): چوبان ، سورونو بسله یین ، سوروچوبان

بر یل بو دواره کله بان اول بر خوشجه کون آنی سرجوان اول
سؤیلمک (söyləmək): دئتمک

قیز چونکه اشدی بو حکایه سولنک دیدی کلسون اول کدایه
کیم سیز دیدی سویله آدنکوز نه کیم مونده سیزک مرادنکوز نه
سجره دی (sıçradı): بیردن بیره قالخدی ، هوپانماق

سجره دی ینه اغایه دوردی اول کعبه مقصده یوز اوردی
سیچره ایاغه دوردی سرمست پابرهنه دشره چیخدی در دم

سفر یراغین قیلماق (səfər yarağın qılmaq): یولا چیخماق اوچون
حاضیرلیق گؤرمک

چون قیلدی سفر یراغین اول پیر انجامنی قیلدی بویله تدبیر
سولمک (süləmək): آوارا گزمک ، سورونمک

نفس حسنم اتمدی بر نوع روسیاه قاپونده داخی سولمک اوله روا منکا
سوکمک (söymək): یامان دئتمک ، پیس سؤز دئتمک

بو حالی اشدی اول مجاور قاخیدی بولاری سوکدی وافر
سیرده (sayırda): یوخودا

بر کیجه سیرده کوردی اول شاه دوشدی آنکا روم ایلی سارو راه
شمدن کرو (şimdən gərü): بوندان سونرا

شمدن کرو قبر فکرین ای پیر ترک ایت بو هوا و عشق تاثیر

صالمشدی هوايه (salmışdş havaya): هاوایا اوچور تموشدو ،

آلمشدی قرار و عقل و هوشی صالمشدی هوايه صبر قوشی
صانما (sanma): گومان ائتمه ، تصور ائتمه

ترسا قاپوسنده صانمه اول پیر ترسا اولوب آنده کوردی خنزیر
صوندی (sundı) : تقدیم ائتدی ، بویوردی

اوز نازک اليله صوندی آنی شیخنک آنک ايله آلدی جانی
(فکره) دالماق (dalmaq): دوشونمک ، فکره غوطه ور اولماق

هر بری بر اوز که فکره دالدی

قاتی (qatı): برک ، مؤحکم

شیخه یوق اییدی هیج التفاتی قصدی بر اهانت اییدی قاتی
کیم سفله و خار و دون ایمش سیز بو یولده قاتی زبون ایمش سیز
قاخیماق (qaxımaq): وورماق ، دؤیمک

بو حالی اشتدی اول مجاور قاخیدی بولاری سوکدی وافر
قارشو (qarşu): اوزبه اوز ، موقابیل

جاناننه قارشو واردی سرمست اکرامله قویدی کوکسنه دست
قامو (qamu): هامی

قالمادی تننده تاب و طاقت الدن قامو گیتدی استطاعت
جمع ایلدی قامو یار و یولداس قلدی بو یوخونی اکله فاش

قاندِه (qanda): هاردا

من هاندیم و بو یر نه یردور چورمده بولار نه جانوردور
بیز قاندِه و قاندِه کوی ترسا
قاندی (qandı): آنلاماق ، باشا دوشمک

صالدی اوزن آرقه غسل ایلدی آشفته لوغنه قاندی بیلدی
قچ (qaç): غیرمعین سای ، بر قدر ، دفعه

قلمشدی حرمده اللی بر حج عمره دیمیم که نیچه بر قچ

قفتان(qaftan): خلعت، پالتار، زرھلی پالتار معناسیندا «شاهنامه» ده ایشلنیدیر.

اطفال نبات باغ و بستان کیمشدی تنینه سبز **قفتان**
قیلماق(qılmaq): ائتمک ؛ مؤعاصیر دیلیمیزده بیر تیجه ترکیبده وار؛ ناماز قیلماق.

دیرینه پیر نظم پیما بو قصه نی بویله **قیلدی** انشا **کرو**(gerü): سونرا

شمدن **کرو** قبر فکرین ای پیر ترک ایت بو هوا و عشق تاثیر **کنداوزینه** (kəndüzinə): اوز-اوزونه ، اوزونه
کنداوزینه یولده سولر ایدی کونکلینی مونکله اولر ایدی
کودردی (güdərdi): بسله یردی ، باخاردی ، مواظبت ائدردی ؛ کودمک
خنزیری **کودردی** اول دل افکار ایلردی فغان و ناله و زار
کوی (köy): کند ، اوبا

شیطانہ اویوب بو **کویه** کلمک اللرغه اوزین فسانه قیلماق
کوکس (köküs): سینه
جاناننه قارشو واردی سرمست اکرامله قویدی **کوکسنه** دست
مونجه (munca): بونجا ، بو قدر

مونجه که نصیحت اتدی بربر تاثیرینه قابل اولمادی پیر
مونده (munda): بونده ، بو ایشده
کیم سیز دیدی سویله آدنکوز نه؟ کیم **مونده** سیزک مرادنکوز نه؟
نسنه (nəsnə): شئی ، اشیا

یتمز سنکا **نسنه** بو جفادن شرم ایله بو شرع مصطفی دن
وارماق(varmaq): گئتمک، چاتماق
ایاغنه دوشدی کلدی **واری**
واری(varı): هامیسی ، بوتون

ایاغنه دوشدی کلدی واری وار ایلدیلر فغان و زاری
 هانده (handa): هاردا ، هارادا
 من هاندم و بو یر نه یردور چورمده بولار نه جانوردور
 یاقماق (yaqmaq): یاندیرماق ، یاخماق
 بتخانیه سالدی آهی آتش خرقه سنی یاقدی اول بلاکش
 یازو (yazı): قیسمت ، آلین یازیسی
 وار ایدی قدرده بویله یازو یازونی بوزارمی زور بازو
 یتمک (yetmək): ییترلی اولماق ، کافی اولماق
 کعبده یتیر بو احترامم بتخانه صارو چک زمامم
 یتمز سنکا نسنه بو جفادن شرم ایله بو شرع مصطفی دن
 یمالوجه (yamalıca): چتین ، عجیبه ؛ دانیشیق دیلینده بوگون «یامان سؤز
 دئییرسن» ترکیبنده قالیبدیر.
 عشق یولی یمالوجه یولدور ای یار معشوقه نه دیرسه ایله اقرار
 یورومک (yürümək): گئتمک، حرکت ائتمک
 هیچ لمعه قو یاشدن آلورمی یلدوزسیز هیچ قمر یوررمی
 یوکورمک (yügürmək): هجوم ائتمک ، سرعتله گئتمک
 اول ویردی خبر یوکوردی اول سو سرعتله یوروردی اول بلاجو
 یولوقماق (yoluqmaq): یولونا چیخماق ، قارشیشماق
 بر کیمسه یولوقدی اونکا یولده کعبه صارودن کلوردی اول ده
 یول یراغی (yol yarağı): یولا چیخماق اوچون لازیم اولان شئیلر
 هر نیجه دیدیلر اولمادی چار یول یراغی قیلدی چار و ناچار
 چون قیلدی سفر یراغین اول پیر انجانمی قیلدی بویله تدبیر
 یولونماق (yolunmaq): زاری ائتمک ، ساچلارینی دارتماق
 اوستنده یولوندی زار و محزون تنها و ذلیل و نغز پر خون
 یون (yön): طرف، ساری؛ بو سؤزو بوگون یان-یوره ترکیبینده ایشلدیریک.

چشمندن آقتدی اشک خونین

دوندری حرم صارویه یونین

یوق (yoq): یوخ

یوق مونکا نصیحت ایله امکان

تقدیره دورور بو ایش مطلق

یوق ایدی جهانده نسل پیوند

بر دانه فرزند اوزکه فرزند

شیخ صنعان و ترسا قیری ألیازماسی

ألیازما بیر شعر مجموعه سینده یئرلشیر. اونون بعضی سطیرلری اوخونولمور و بیز ده همین یئرلری بوش بوراخمیشیق. کاتبین ألیازماسی اوخوناقلیدیر و خوش خط ایله یازیلیدیر. ایکی صحیفه ده شعرلر حاشیه ده یازیلیدیر. گؤرونور کاتب باشقا ألیازمادان گؤچورنده بیر صحیفه نی سالیب سونرا اونلاری حاشیه ده علاوه ائدیبدیر. آنجاق تأسوف کی، هله لیک باشقا ألیازمادان خبریمیز یوخدور.

مراد الله المحطه والتمه وصحته وثابعه مؤلفه

سمه افراس ازم و مستمن

فهمه حسن غنم برکات کاکلف اولور صحت ادر

منه اذهاب سید سب او صاف جلیک سید و صحت

صفاه و شکر کی واکھر اور ادم واکھر اره شبنمات

کعبه پر بدلی کرو ربنا	ظہار کھارو دی کاس مونا
کھاپوہ بر آفت اولیٰ ظہار	اسلام کھنڈہ دی کھنڈہ مونا
مظہور مظہر مسخیریم م	سین سین امین شیخ وک
لے ابون و عدد اعظم توان	منہ حب غنیمت ہر سنان
نکست کلف غنیمت افزہ دست	ای ہر ہر ہرہ راحت ایوت
ای نف اسسین آ نام	بے سزا سزا کفر و اسم
ای خانہ طوع ظلم ہفتا	بے عین و عین سسین کجا
لے ماسم ہر وہک تقدیر	تقدیر امین ذرا سے تدبیر
لے جہیزہ بیل مضطر مضطر	مسکیم صلح و غنیمت ہفتا
لے شتا ہر مین مستقم	و ان نکالان نہ مستقم
لے کاندہ نو کھنڈہ مظلوم	سندھ و ستر کھنڈہ مظلوم
لے عالم ہر مظہر سکون	۶ مثل ۶ ۶ ۶ ۶ ۶ ۶
لے اکھنڈ ہر عاک	سنائی کل غنیمت
سکین ان لے اب امین	پر سکین اسکین اسکین
ما غنیمت ما مر معین دل	نواہ و ہر مظہر ہر اول

ای کلین کاشن ای فن	له لالار و مننه کمال
سینو کوسل اچا اباد	له و البشیر و اسامی دینار
هم نظر منشجرت هر حد	منشا سن و کابانه معقد
هر شنبین اولیار اوستا	سرباسن و انبیا به سعادت
اسهاسن سنه اولدی و کوا	آدم سنکله لر غنوم غنوم
سن معن کو هر حشر کن	سن نظر و است کبر کین
خا هر قو نار و نور سنک	کاشنه حق ظهور سنک
جهاده شفیج و رهنما هم	اد کلین بد دل ککاره مرهم

صنعتین و عینین بار غار کن	اول و خلفه خواجه بار کن
اولی بنی ثانی اقلین	ادناه و راه فاسد سنین
اول حد سنین و عدل کین	اول سنه معین کین و بهر
عدله کین خلافتین و بی	الحکم نظام عدله فار دی
الحکم کلام و ردی و لبت	اول کین حیا بهر سنین

اولیٰ کشف و کشف است
 اولیٰ کشف و کشف است
 اولیٰ کشف و کشف است
 اولیٰ کشف و کشف است
 اولیٰ کشف و کشف است
 اولیٰ کشف و کشف است
 اولیٰ کشف و کشف است
 اولیٰ کشف و کشف است

برکن که جبار فیهن بود و ز ر
 آید و بره من که به یک یک
 طالع است و به است
 احادیث و نه است
 ربه و رب فیضان بیل
 طالع و کشف و کشف
 من که به است
 نفس و برجهاله سال سن
 من که به است

اول گزده بچند کده سعادتم	کفاره کوره دستک طوق
سایه دم از نوم جبه کشته	اولا ز اور بر رنه بر کشته
علا ایله انبره سے جبه مایان	سوی بیزه کشته
کودم گر بده غلم گزار	او کده یون سله بر کشته
ککایله اکیمه اده لکدوم	بر بیزه برین زیاده لکدوم
استه راجه دیردوم انجا زینت	مزم اهل الحنا و لالت
دینچ اده دیم سوزا ننه کراه	انجا دیم استغین اده
	نفس کلاه و دیل جیاد
چهارده منبره سعاد	
سنگ اده بیزه سنگ مکتا	رونده و ده الی الی
برنده اده و دین ط	اسراره امین حایه ط
بر سنگه کتر اس	مکتف هم هم خبردار
بر سنگه کتر اس	سنگ اده بیزه سنگ مکتا
دینچ اده دیم سوزا ننه کراه	ککایله اکیمه اده لکدوم
استه راجه دیردوم انجا زینت	مزم اهل الحنا و لالت
دینچ اده دیم سوزا ننه کراه	انجا دیم استغین اده
	نفس کلاه و دیل جیاد

او کھانا میرا کھجوا ہوں تو فتح ہو کہ ناس منوس
 غلطی سے حرمہ اللہ مرغ جج مردہ دیکھ کہ جو مرغ مرغ
 بچہ نچو لہا بہر کہ علیہ کمال ارشاد سے آنکھ سے جنت مل
 ہم راہم اناس سے ہم سناں ایوہ آہ سے جو سنج بچہ ہم
 عمر میں دیر ہو نہ ہمیں نہ رہے رہے کلنہ غزوہ اہل غنہ سبیر
 نقد پر سے کہ راہ سے کہ کھا کھا احاطہ نہ اول سے اول کھا کھا
 ہم کچھ سیرد کہ وہ سے آواز دکن سے کھا کھا راہم ایوہ ساوہ
 مار بنے کو سے ساوہ دار سن سب سے پڑا وہ سے سب سے ملن
 وہ جین او باہر سے اول سے کھا کھا دیکھ سے و حوالہ کھا دیکھ کون
 غنہ لہا سے کہ وہ سے غزوہ کھا اول سے داکا دکن دیکھ کھا کھا
 سب سے کھا کھا کہ وہ سے کھا کھا ہادی کھا کھا سب سے کھا کھا
 ایک کچھ کھا کھا کہ وہ سے کھا کھا کھا کھا کھا کھا کہ وہ سے کھا کھا
 کہ وہ سے کھا کھا کہ وہ سے کھا کھا کچھ بہت کھا کھا کہ وہ سے کھا کھا
 وہ وہ سے کھا کھا کہ وہ سے کھا کھا وہ کھا کھا کھا کھا کہ وہ سے کھا کھا
 وہ وہ سے کھا کھا کہ وہ سے کھا کھا سب سے کھا کھا کہ وہ سے کھا کھا

سنگی و لبرورد - حاکم
حاکم - احمدی سنگی و لبرورد

فانہ سے کہہ دو۔ جبر و اجاب

و چون او را بت بر طوطی خدای
دادم به غلام و بر دم نظری

اور ان کے لئے - یہ سچ ہے

که عشق سینه را بکشد و خون
از شش زخما در اول صبح جفا

میل شیخوہ : بہ نسبتاً آزاد

کتابخانه عمومی کتب
وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه

فصل: در بیان سبب تخریب

اول پیر غلام غفران خان صاحب

کامیابی کے لئے

دارا عیسیٰ مراد لیا بزم و جوش
کعبہ و غم کہ جسے آئندہ

گودشت شراب جادو واحد

اولم سوارده اوله بجه اوله بجه اوله بجه

استیعاج اید

آفتاب را می بینید

کتابخانه ملی افغانستان

و منتهی قضاوت و حکم

۱۰ فروردین ۱۳۰۲

العلماء السبعة

اولیٰ انکسوس

بهمنزده کیم وار و در سه اول چه
 روم او که کس که وایسته آید بار
 برنا جیر اریخته اهل سفا
 وار اید به اورده بر فقیه
 و منجه که ز کوهن حواس
 به خورده به شیر خوشتر
 بر عاقل نسب پناه واس
 بوی ادبی محاسبه مشایخ
 نه بیکر که بکسین حساب
 بر قدسه بلند فاشه خوب
 ترس به دیر بکر حور
 حسیق انکا در و به شنگ
 صبیح که انکا در و به موج
 دو خسته که اول صبح مریم
 بر نه کند چشم حادو

دوش منشا به بود دکن
 سر اید به علم حلیه وار
 وار اید به علم حلیه وار
 رت امانده خوشتر
 فرزند که طاعت واس
 مردم لرزه سده طبع خوش
 طمعه که کف به حساب
 روزه فرزند او که فرزند
 رت و کی که بکر ترس
 حسیق که بکر به حساب
 حور و کس که بکر به حساب
 اولی اید به بر ترس
 اس که انکا در و به موج
 یکی که فرزند او که فرزند
 وار و در و به علم حلیه وار

نیز کور که کندی، فیلان خود
خون پاک اوله خیل کشتن
نخادره خدیسه که سکر اوله
ربطی و صلا بنده چو کور
ره بستی و ستمون پدیده
حالا نسیم یک سر و ده سره

سایه ملکی در کمال مرسته هم
کعبه تبرجا خفا هم مرم
کعبه ادیم ام ام ام
من جدم مقام انیم کعب
و مراد برست ملکیه متقا
عشاقه و برام ککله
و بر بنه چیز نظم بهیا ویا ویا
چون کعبه بنیامی ستمون
لله بسیم کی روی و ستمون
پکله ککله قیاسه کعبه
فلاسه تنزه و کعبه خافند
ادیم انکله ککله ستم
بنماذ صادم ککله ستم
اسم و بنده ستمون ککله
صدم می ملکان و ستم
احسن لایمت ادیم ککله
دنی الله که ککله ورم عام
به ستم و ادیم ککله ستم
فلان و ادیم ککله ستم
چکله و بوزر دمی و ککله
ککله و ستمون ککله
المن ککله ککله ستم

ای کمال و رک و نه سیر
 سیر جانمى غمزه گلگون
 سینه عظم و ماسا و نهنگ
 افتاده کنو دی جل پاران
 اوستاده هریم و نهنگ
 ریت لعلی اخفی را بدین
 سن هر دین و بنیر لواسع
 غنچه کسیر هیچ قنودری
 ششخ جهان بین اسبیک
 طه کنه سیر و طریق ارش
 ارش و ادبه کور سیر و طریق
 کج یک کج کراپه و نه سیر
 تر سا اولاد و نه سیر
 بر برده اوه و نه سیر

ای کمال و رک و نه سیر
 سیر جانمى غمزه گلگون
 سینه عظم و ماسا و نهنگ
 افتاده کنو دی جل پاران
 اوستاده هریم و نهنگ
 ریت لعلی اخفی را بدین
 سن هر دین و بنیر لواسع
 غنچه کسیر هیچ قنودری
 ششخ جهان بین اسبیک
 طه کنه سیر و طریق ارش
 ارش و ادبه کور سیر و طریق
 کج یک کج کراپه و نه سیر
 تر سا اولاد و نه سیر
 بر برده اوه و نه سیر

اولی سے جنوں کیلئے ہر
دو ہندو کے لئے ستر اہلکھٹ
ختم الیہ ہر حکم سراسر
مالہ آہ ہر ستر تہا
کلیں و کھجے کھجائیں
افلاک بنور سے صورت
مجاہد ساری کوئے آئین
سینچے ویدی آہ سے ہر
اعداد سے دیر سے آہ کھج
لائی و کھج و آہ کھج
کوبن و مہر سے کھجین حکم
نہی کھج و کھج و کھج
نرا و کھج و کھج و کھج
کھج کہ کھج و کھج و کھج
و کھج و کھج و کھج

عابان ز فار شو اردی سمرت
 کوردی منک او نانو کوشی
 عقل استدی چون کوشینم باری
 سرتنگنده کوشی بر خاک
 قیز ما خدسه بو حال اولسه حیران
 و دیار حور دمی له بایت
 برینم ز فاندن کوشم کلدی
 سبزه دی نه اغاب و درک
 قیر لعل لیم آب در دست
 کیم سبز دیمی سو لاک کوزنه
 دملر پنجه کوشنست کورده
 آچار دی کوسوز بیکر کوزنه
 چون موت سوزن اشتک مستغان
 ن فانت کاک که دیارین

اگر اوقدی کوشنست
 شش کلمه کیدسه عقل کوش
 فاندن ز فاندن کوشنست
 فاندن کوشنست کوشنست
 کیم اولدی دیرده بو یار پابیت
 عانی دیننده کوشنست کلدی
 اول کیم معصومه یوز اورک
 بر خوش سوزا لطف سبزه
 کیم سوزد سبزه مراد کوزنه
 دملر پنجه کوشنست کورده
 آچار دی کوشنست کوزنه
 چون موت سوزن اشتک مستغان
 ن فانت کاک که دیارین

بر چو زانده نشانی لایق
 اید در انی شش لایق
 کفن پنج بیت
 مشک مشک منی لایق
 آدم حرم شش صفت
 قرآن غائب و دنیا بیل
 عقل و خرد و کمال را ک
 زهد و مدح و تهنیت
 بن بزم و بر مسجدها کلام
 من جویم و بگویم ترا
 خرد بجز کیم و راسی کم
 بوی این سکا لایق اول و ملا
 مخزن کاسه به معنی کاسه
 صراط اول و کمال اول و خردمند
 عرابه اراده فانی اول و سن

کفن را بگویم و لایق
 هم کفن و منبر ماه افست
 عراده و ناز و منبر ده
 و بنیمه هم بگویم بر سن
 سه و خرد وین اهل ک
 اسلمی و بیل و کفر و بدیل
 علم و هنر و سکوت افلاک
 جان و دل و خرد و خوشن و خوش
 حال و بیل و کلام آدم
 سن و اولام و افی کیمیا
 کلام تب و جناح و لم و بنام
 ممکن و کس کسین و کس
 سنم و کس و کس و کس
 سن و اولام و کس و کس
 کس و کس و کس و کس

سکایت بود هوا و مشق آفتاب	سکایت بود هوا و مشق آفتاب
و دایه و پسرانک خایان	و دایه و پسرانک خایان
حق که نیست از رشتن و ختم	حق که نیست از رشتن و ختم
و در فتنه بر فاسد	و در فتنه بر فاسد
کل میکان و بسوزد و دانی	کل میکان و بسوزد و دانی
بوجود و جنایه و انجی و ریا	بوجود و جنایه و انجی و ریا
میفون ترک و عا یی	میفون ترک و عا یی
و اجز و بیفتد و بوسین	و اجز و بیفتد و بوسین
بو کیش و ست و مختاک	بو کیش و ست و مختاک
ترک و عشق و خود را میکان	ترک و عشق و خود را میکان

و از کار و از بس و از بس	و از کار و از بس و از بس
موز و بخت و کم و کم و کم و کم	موز و بخت و کم و کم و کم و کم
کرد و کار و بی و بی و بی و بی	کرد و کار و بی و بی و بی و بی
عقل و مست و مست و مست و مست	عقل و مست و مست و مست و مست

سینج دیرم و غنی بودم عشق
خیم خطا من دلوب وری حب
دینیکه دیشم را کجاست جفا

جو عروسی میں نہ جاسکے وہاں اسکا
 جگہ کو وہ ہم آئی ن جاسکے تھا
 برنٹ مٹ برنٹ مٹ برنٹ مٹ برنٹ مٹ

در کین کما سانی بکین تمام
 و باغی تری تانده اید ابر
 کورده در زانک اخلا بین
 افشای غم پرور
 اسه و کفر حضرت
 و دخی خوشتر میدانه
 نکه لیکه سوره سودا
 عشق عید باجم و جلد و کتب
 و بیه و بیه و بیه و بیه
 اکبر و اکبر و اکبر
 قبل سوره و باغی و باغی

[illegible]

خواجه کبریا قبل از سن	اسم علی قبل از سن
مصحف او که سال ده باشد	بر وقت اربعه است خانه
کلام سکا اوله سود که کلام	معنا و معنی است
چهار پنج استند اول خانه	لما کلام استند دور صواب
کلام خود در سبب است	روم ماثر قالد بر لال جبران
مسکوه بر سبب که کلام است	الذکر هو عنان التیاسر
ی انجوت خاچر سوره کف	دی النار غنبد ویره فاک
و جلا دیم او کند مده	هر که دیک اید بو کراه
حق مصحف اوده اینر کتف	هر کیم ادر حق کلام تشرب
قیر دانی قنانت استند قنانت	اعتد بر کلام و جلا برام ابرام
خادم بو بر کلام کل ابرام	برام استرب ویر کل ابرام
اور ناک ایلد صندل استرب	شیخ کلام استرب ویر کل ابرام
شیخ الدن استرب ویر کل ابرام	اولد بر حق ویشون مستی سر حقی
تجارت ایدو کرمی سر ابرام	اخلا دی اینر قلدیر استرب
مصحف کتور دی اوده سالدر	کلام استرب او کند سوره مکتب

طواف کبریا میں خوشیہ
 اسلم کلامت در جزیرہ
 اسلم و بند ہر نہ کہیم وار
 ۴ خدمت رب اولیٰ فی اندر نہایت
 ن ۱۱ مہر نہ در بارہم و نہ چاہ
 قلم نہ سحر سحر اولیٰ کہ نہ
 ہم ہر مغان خوشیہ اور

قلم نہ سحر سحر اولیٰ کہ نہ
 صبری اندر الدن الدن العبر سوا
 وہ مشکین کا کلی و بنیہ در ان را
 و بنیہ برفع المصائب و اسباب
 مشق ہو اسندہ بر سوا اولیٰ
 سواد و صلاہ و اولیٰ کہ صلاہ نظر
 علق و اولیٰ کہ اولیٰ کہ فضل و جلال
 اولیٰ کہ اولیٰ کہ اولیٰ کہ اولیٰ کہ
 کتبہ فارلاہ بنیم کو کفر اولیٰ کہ اولیٰ کہ
 اولیٰ کہ اولیٰ کہ اولیٰ کہ اولیٰ کہ

قلم نہ سحر سحر اولیٰ کہ نہ
 اولیٰ کہ اولیٰ کہ اولیٰ کہ اولیٰ کہ
 اولیٰ کہ اولیٰ کہ اولیٰ کہ اولیٰ کہ

امید و بر حسن ای و فادار	امید و بر حسن ای و فادار
هم است بنی و شکاره ای بیکر	هم است بنی و شکاره ای بیکر
و بیکر بنی و شکاره ای بیکر	و بیکر بنی و شکاره ای بیکر
نگار نه فکله و کمر ببال	نگار نه فکله و کمر ببال
و جود و فرزند و میره داشت	و جود و فرزند و میره داشت
و فرزند و فرزند و میره داشت	و فرزند و فرزند و میره داشت
فیر او و کما کیم ای و فادار	فیر او و کما کیم ای و فادار
منه و عباد و حسن و حسن	منه و عباد و حسن و حسن
موا اهل و حسن اهل و حسن	موا اهل و حسن اهل و حسن
مهر و کرک و کت و کت و کت	مهر و کرک و کت و کت و کت
و کت و کت و کت و کت و کت	و کت و کت و کت و کت و کت
ار و فاد و بیم و فاد و بیم	ار و فاد و بیم و فاد و بیم
بیر و فاد و بیم و فاد و بیم	بیر و فاد و بیم و فاد و بیم
طالع و حسن ای و فادار	طالع و حسن ای و فادار

اولک بک سست قبول درگاه
 کورمنی سنج رسول افضل
 نقشک سست منکره تنه بل پر
 سور مضهر کو بهر اثنان
 سنج ابدی از عصا و ناقص
 منز برین کلمه استبدی
 خنر رسته کوروی اوله لک
 صوره کوروی کوروی کوروی
 کجه کراوه کوروی دل زار
 کوروی ابدی صبر و کرد
 سنج یون ابدی هیچ لک
 اوزنه نیز برد با پست ابدی
 اوله وی لک لک اول شمع
 کوروی کوروی کوروی ساد
 انشدی قرا منقل و کوروی

بل عشق اوله بیلر لک
 نقشک سستین بوردی لک
 نقشک سستین با جمیع اوله
 بوردن بیلر عشق نظر سست
 ان سره صالد سست عاقل سست
 اوقا فلا رسته و لک کجه
 ایلدی عشق نامور زار
 همه مل هم راکت و کوروی
 باخوردی بوز نیز اول سست
 اوله لک لک لک لک لک
 عشق بره است ابدی لک
 اسلام عرض امانت ابدی
 بر زنده جم و عید و کوروی
 کوروی کوروی عشق عود زاده
 صالد سست هوا بهر دوستی

و حال بد ناند سے اولاد جو جو
ایا فی ہند کو . . . یوم اول سو
شہر پرست قوی ہو حالی سلیم
ایا فی جودہ غنہ سے سو پر

جو نیم جوہر منشد فی زبان
واروی ہل و پل سے رادو افغان
فائدہ سے جودہ کم خلیفہ
موردی نہ و فیغہ سلیم
پرورد و پرورد اولدی حوال
رست بنو فیکہ سے آئی ہمال
بو حالی منشد سے اول مجاور
فانچہ سے بولاسے سو کندی و
بو بولہ فانی بنو ان بن شہز
کیم سفر و خار و دوزن بن شہز
بو بولہ فیکہ سے رستمی مناج
شہزادہ بولہ رسوا
اسلامی پادشاه اولد رستم
ادہ شہزاد و فانی بن شہز
جو منزہ کیندا امین شہز
اولسون طریقی بیچ مساب
چہرہ مخالف اولد طالب
مورنگ و نیم نہ اورا بہ
واہب بن لوم او شہز جاہ
دینزد کمالہ اولاد
رست نہ بنو ادہ لوم اورا
مگر کمال لوم بہر او کجاہر بہر

بهر اوله دخی کشور و اوله
لدم من صاروم و نوله
اکند برآمده بریم کوب
صوم آنک ایمنی غلغله
نکست الهی بلر بوخود بلور
ارث و اوله حضرت اوله
سیریم سخی به طواف
بور و نون ار فیدر افغان
فاند و روی لین و عاباریم
را اید و بریدی نظر آیین

نومست بر خلیفه دورانی
انگور و نوله ماراب
اهن کسین بر نذر وین
اوله دوه اوله زکاره غار
نور کس طلیعه و ملاحتی
نایم نلار و عاسه پیر
فغاده اولور و الهی
نور کس کیم سینه نوک
ناله غار و بر صدم اولدم
سوروی خلیفه مسکین

نوی و منی قدر برانک مسکین
نوی و منی قدر برانک مسکین
نوی و منی قدر برانک مسکین
نوی و منی قدر برانک مسکین

نوی و منی قدر برانک مسکین
نوی و منی قدر برانک مسکین
نوی و منی قدر برانک مسکین
نوی و منی قدر برانک مسکین

من را ندیم و بوی برادر
چو سحر بولار نه جانور دور
بایده ندور بوزند و افروز
دنی انار بیلده اهریوسن کوس
غفلت نه ایلی خود کله
عانی بدند بوشه کله
صلوات او بر آرم غل ملایه
استغفر نوبند فاعلی ملایه
چو شیشه آفتابی است که بخت
دور دی هم صا رویم بون
تکلیف نه سجد و بیلده
مرض آبسه هم صغفایا

لطف ایله کر فضل خداست
بیر شفاست ایله کم صغفایا
قابل کلام جمیع من الهم ای
عزیم فنیله بیلر رسایا
دلکا بر ایوز و قوس کله
ظنک هدا بشایه بر همایا
عشق منب ایله به قوس
قانونده دانی سوکله اولردا
صغفایا کله ایله
سخت دودر کمر نه پوزا منی
عزیم ایله کمالی نه حاجت نه کرم
بغری قلوب و بوز و دیک
دار فاده سیزرم ایله جم
روز فاده و بر نه و بر کله ای

بیر شفاست ایله کم صغفایا
عزیم فنیله بیلر رسایا
ظنک هدا بشایه بر همایا
قانونده دانی سوکله اولردا
سخت دودر کمر نه پوزا منی
بغری قلوب و بوز و دیک
روز فاده و بر نه و بر کله ای

ساقی از بنده اولداس
دویدم بر نه و بر کله ای

دیراده چایانی نیر، جمال	افشا ده منم ام
بوچوره بوچکین اعتبار	یادور زمانک و ت بر
کشتی نه بخت و مودور	اوله بو عیبتا کیست سوره
اگه نه حجابا کی بو مودور	یادور قلا حک حجابا کی حور
اول مودور اول شیرسانی	سوکودن اور سکودن
هر کیسکم اوندن ایسیرهم	اول هم او کما زهر اولو کسک
برکیشی خجالی وارد رامت	یاداشش عل غور ممت
هر کیسک یور صفا عین المبت	سوکوسنه سوکو بغینه عیبت
داندقا پیرغور کفشار	کدر بو کجا به بو یار عیبت
مقدیر خدا حکم و ساجسه	نه سوکو کشتی نه بی ارسه
اعفاف معا عفت استیکدانی	قیز جانینه مالده اهر عیبت
کوکک اورزه او قور مدین اوله	جانینه براده و سلا ناکاه
سوره ایاچی عودور دی شرت	یابرهنه دشره جلد سردوم
نیلمانت فالده سنه قراکر	کینیکه قور عیبتا کیست
فریاد و غمانا که منبر	دشت مار و عزم راه و عیبت

سحرانده ششده بار برهنه سحر
 بکلمه سحر با پر ششده اول ماه
 اول کلمه صبح اولیو اول ماه
 خفناج پور در کمر اول طاهر
 مرکب پور در کمر اول کلمه بولده
 اول پور در کمر پور در کمر اول سحر
 سحر سحر سحر سحر سحر سحر
 کند و نین اول کلمه سحر اول سحر

بکلمه سحر سحر سحر سحر سحر
 بوجال پور در کمر سحر سحر سحر
 سحر سحر سحر سحر سحر سحر
 سحر سحر سحر سحر سحر سحر
 سحر سحر سحر سحر سحر سحر
 سحر سحر سحر سحر سحر سحر

نیرم و نیرم سحر سحر سحر سحر
 و نیرم سحر سحر سحر سحر سحر
 نیرم سحر سحر سحر سحر سحر
 نیرم سحر سحر سحر سحر سحر
 نیرم سحر سحر سحر سحر سحر
 نیرم سحر سحر سحر سحر سحر

نیرم سحر سحر سحر سحر سحر
 نیرم سحر سحر سحر سحر سحر
 نیرم سحر سحر سحر سحر سحر
 نیرم سحر سحر سحر سحر سحر
 نیرم سحر سحر سحر سحر سحر
 نیرم سحر سحر سحر سحر سحر

دوم دیکوم سینه سپید دوم	کوفه تعلیم ایل چون المدیسم سواد
مصفا شوق او بوب ایل ایل	بشم نه بصب شکست شوق
دوتم دوغرا لاسه دین دوم	صین دودر سده - سینه سپید
شبح حرم سینه سپید	نوحار ایل دوده واره اولاده
دور ایلک که رایجیر اعتبارم	سینه سپید و فایز ایل
بکک اوله ایم که هند سینه سپید	تقلیل مکارا پر عرض ایل
بوضو و عفت ایل کت کت	بکک اوله سینه سپید
بکک اوله سینه سپید	نکستیم سینه سپید
میل آن مکارا ایل ایل	سینه سپید
مبارک ایل سینه سپید	مهر که کلم سینه سپید
حاجت ایل کلم سینه سپید	عشق کلم مکارا ایل
رب ایل ایل	جهان کلم سینه سپید
امین ایل ایل	عرض ایل کلم سینه سپید
اوله ایل ایل	عشق کلم سینه سپید

ÖNSÖZ

On yeddinci əsir Azərbaycan ədəbiyyatının incilərindən olan 'Şeyx Sənan' poeması haqqında əlimizdə az məlumat olsa da onun öz şerlərindən şairin nəqədər istedadlı və zövqlü olduğunu görməmək olmaz. Molla Camal Rənci birinci şairlərimizdəndir ki, belə mövzuya müraciət edir və bu haqda bir mısradə deyir:

Gördüm ki, Əcəmdə nəzm təkrar,
Ətrəkdə yox vəli bu göftar.
Türkilə demək iradə qıldım,
Bir neçə yerin ziyadə qıldım.

Çox məharətlə yazılan bu məsnəvi, bəzi yerlərində gözəl ilə də sülənibdir. Onun dil bə ülubuna görə demək olar ki, Şeyx Əttardan da yüksək səviyədə durur.

Camal Rəncinin həyatı haqqında, təəsüflə, heç bir məlumatımız yoxdur və eləcə də şeir divanının olub-olmamasından hələlik bir şey bilmirik.

Bakıda Əlyazmalar İnstitutunda saxlanılan yegənə nüsxəsi haqqında ilk dəfə dilçi-ədəbiyyatçı alım Şamil Cəmişidov məlumat verir və 'Keçmişimizdən gələn səslər' məcmuəsində 1983-ci ildə məlumat verir.

İranda yayınlanan ədəbiyyat tarixi kitablarında Türkdilli şairlər haqqında heç bir məlumat verilmir onun üçün Rəncinin harada və neçə yaşaması bizə bəlli deyil. Yalnız onun dillindən on yeddinci əsir bir şair olması haqda kuman etmək olur.

Dili və məzmunu onun güclü bir şair olmasını göstərir.

Biz oxuculara əlyazmanın foto sürətini də latın oxunuşu ilə bərabər ədəbiyyat və dil sevrələrə təqdim edirik.

Firuz Refahi Ələmdari
Tehran

Introduction

The great poet of seventieth century Djamal Ranji has never been mentioned in any literature history so far , and nothing is clear about his life. All we understand from his writing clears that he was already a famous poet among his friends , when they asked him to write in azeri-turkish legends of Sheykh Sanan. Ranji , in one of his poems mentions that ‘ Sheykh Sanan‘ as a subject is new to Azeri-turkic literature , but in persian it has been refered many times. Therefore he accepts his friends request to create his poem. He also, mentions that he has added more details to make poem lovers happier.

His style of narrating the story resembles those of folklore Ashiks. He inserts some Gazels in between the story and this form of narrating is unique to literary creation.

Ranji`s poems are very important for studying the language construction and form of seventieth century.

Caligrapher has added some line to the margin of narration and it seems that he has forgotten some lines and has added them after finishing his job. And it seems that he had another copy to caligraph from, while so far no manuscript from him has been discovered.

For the first time researcher J.Jamshidov introduced Ranji and his poems kept at Institute of Manuscripts of Academy of Science of Azerbaijan republic. He publish the copy of the Manuscript in the bulletin of IMASAR .

In order to pronounce the poems correctly , we added latin transliteration with explanation of some archaic words and the Manuscript itself at the end of this book.

Firuz Refahi Alamdari
Tehran

ISBN: 978-600-90616-4-8

Publisher: FIRUZAN PUBLICATION

Publishing place: Tehran

Publishing order: First publication

Publishing date:2012

© All rights reserved

**A manuscript kept at Institute of Manuscripts
Academy of Science of Azerbaijan Republic**

Sheykh-Sanan and christian girl

**A seventieth century poem by
Djamal Ranji**

**prepared by
Firuz Refahi Alamdari**

FIRUZAN